

Нінгун О.В. (Умар Абдуль-Ваггаб)

МЕТА НАШОГО
ІСНУВАННЯ
АБО
ЗНАЙОМСТВО
З ПРАВДИВИМ ІСЛАМОМ

СЕРІЯ: ІСЛАМ В УКРАЇНІ

МЕТА НАШОГО ІСНУВАННЯ
АБО
ЗНАЙОМСТВО З ПРАВДИВИМ ІСЛАМОМ

Видання українською мовою

ЛЬВІВ
2017

Впорядкував українською: Ніштун О.В. (Умар Абдуль-Ваггаб).
Зауваження та пропозиції надсилати: muqminnn@gmail.com

© Ніштун О.В. (Умар Абдуль-Ваггаб), ----- «Мета нашого існування або знайомство з правдивим Ісламом», 2017

Зміст

1. Творець всесвіту – турботливий Піклувальник
2. Бог - Вічносущий, Самодостатній та Всепідкоряючий Володар
3. Мета створення та існування людини
4. Впокорення та поклоніння Єдиному Аллагу – шлях правдивого успіху
5. Багатобожництво та ідолопоклонство (ширк) – шлях у пекельний Вогонь
6. Посланці та пророки Аллага – вияв Милості до людей
7. Останній посланець Аллага до усіх людей – Мухаммед, мир йому і благословення Аллага
8. Судний День – день Справедливості та Милості Аллага
9. Рай та Пекло. Їхня реальність
10. Цінність віри у небачене, але об'явлене у Господньому Одкровенні
11. Реальність існування сатани (диявола) – ворога Аллага та людей

12. Ідолопоклонство – шлях загибелі, Єдинобожність – єдиний шлях спасіння через Милість Аллага

13. Іслам – єдина правдива релігія, що здатна зберегти людину від злодіянь диявола

14. Багатобожництво та його різні види

15. Релігія спасіння для усіх людей – Іслам

16. Фальшива релігія, що спотворила вчення пророка Іси (Ісуса)

17. Існує лише одна правда та одна правдива релігія

18. Неминучість смерті та Судного Дня

19. Священний Коран

20. Покірність Аллагу та наслідування Пророка Мухаммеда – успішне приготування до Вічності

21. Без діл Єдинобожності – поклоніння і впокорення виключно перед Єдиним Аллагом усе стає даремним та марним

22. Сучасні вороги Ісламу

23. Правдива мудрість – виявити покірність Аллагу та віддалитися від різноманітних шляхів сатани

24. Достоїнства Пророка Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага.

**З Ім'ям Аллага Милостивого,
Милосердного!
Мир усім тим, хто має намір йти
Прямим шляхом!**

Творець всесвіту – турботливий Піклувальник

Отже, з дозволу Всевишнього Творця бажаємо коротко розповісти про Іслам. На сьогоднішній день наука досягла такого високого рівня, що науковий світ без вагань вимушений визнати існування Бога Творця, Котрий створив цей цікавий та чудовий світ, в котрому ми живемо. Бог створив космічний простір з безліччю зірок та планет, серед яких і цю Землю – місце нашого буття разом із людьми, тваринним та рослинним світом, усіма законами, що регулюють їх існування (фізичними, хімічними, моральними і так далі), як також увесь земний порядок (день, ніч, зиму, літо, холод, тепло, дощ, час, народження, смерть)...

Також ми і Ви з'явилися на цей світ, тому що саме Бог Творець цього забажав. Ким чи чим були ми спочатку? Простою краплиною! Отож нам залишається лише уявляти та здогадуватися якою міццю, знаннями, могутністю, мудрістю, владою та вмінням необхідно володіти, щоб звеліти цій краплині перетворитися у нас чи у Вас, із прекрасними очима, що наділені чудовими здібностями та якостями, із слухом, розумом та різноманітними почуттями!

При цьому батьки не володіють здатністю визначити ні стать народжуваної людини (дитини), ні її особливості, не беруть участі в процесах, що відбуваються в утробі матері, котрі за певним планом забезпечують народження та розвиток нового життя, нової людини. І серце теж починає битися без відома батьків. Ось що про це говорить Сам Творець у Своєму Слові до людини – у Священному Корані:

”Ми створили вас. То чому ви не визнаєте (воскресіння)? Чи ви не бачили те сім'я, яке виділяєте? Це ви творите його чи це Ми творимо його?” (сура 56, аяти 57-59).

Бог є нашим Творцем та Господом, Йому ми належимо, і Він Один вирішує, коли нам народитися, якими якостями та особливостями бути наділеними, коли залишити цей світ... Окрім того, Він є Тим, Хто керує усіма Своїми створіннями, контролює усе, що відбувається, як, наприклад, рух усіх планет, зірок та галактик, усіх систем природи на небесах та на землі. Лист падає з дерева лише з Його дозволу. Усі створіння підпорядковані Його волі та керівництву (жодна з планет, до прикладу, не скаже: “Мені не подобається моя орбіта, оберу собі іншу”, чи бджоли не скажуть: “Не будемо більше виробляти меду” і так далі). Бог бачить та чує, Він одночасно контролює та веде по життю усі Свої створіння. Він споглядає за нами і ніщо не уникне від Його спостереження. Він знає усе, про що ми розмовляємо та роздумуємо, що чинимо та що приховуємо, у чому маємо потребу та необхідність. Він Єдиний забезпечує усім необхідним для існування та визначає заздалегідь частку, яка призначена у земному житті для кожної живої істоти на її споживання чи володіння. Отже, Творець, після створення світу, не покинув і не залишив усе напризволяще, а з великою турботою займається кожним створінням, котре неодмінно має мету свого створення та певну роль у своєму існуванні, знаходячи вдоволеність, радість та щастя згідно своєї природи та сутності.

І усе, на що ми здатні, чи вміємо, чи маємо знання – це усе є благами, що даровані нам від нашого Творця - Всевишнього Бога. Ми не можемо усі ці якості проголошувати своєю власною заслугою, що ніби за якимось правом належить нам, а лише з вдячністю приймати як благословення та дар від Господа, Котрий усім керує та опікується, піклується та розпоряджається.

Одних людей Він обдаровує багатством та дітьми, інших залишає без цього. Когось наділяє здатністю досліджувати навколишній світ та бути науковцем, а іншому дає хист до торгівлі... Але якщо із звичного для нас порядку прибрати, наприклад, дощ, то жодні людські потужності, вміння чи техніка не будуть в змозі забезпечити водою рослин та тварин, котрих потребує та споживає людство задля свого існування. Ріки та озера пересохнуть та усе живе просто загине. Але ж дощ – лише одна з незліченних милостей, що безперестанно є даровані Всевишнім для Своїх створінь.

А якщо б зникло гравітаційне поле Сонця, що утримує Землю на орбіті, то планети Сонячної системи просто розлетілися б безладно по навколишньому космічному просторі та усе живе на Землі загинуло б від переохолодження.

Час – це також одне із творінь Аллага, Бога Творця. З плином часу відбувається зношення, старіння та прихід до непридатного стану усього, що існує в природі: ніщо не залишається постійним та незмінним, усе, згідно закладених Творцем законів, проходить певний шлях перетворень та приходить до свого кінця, завершення, припинення існування у земному бутті.

Бог - Вічносущий, Самодостатній та Всепідкоряючий Володар

Але Сам Творець – Вічно Живий, Незмінний, без початку та кінця. Він був, є і буде завжди, Котрий володіє найдосконалішими та бездоганними Якостями та Атрибутами. Він – Живий, Вічносущий. Він не був роджений і нікого не народжував. Він не має ні дружини, ні дітей. Він ні в кому та ні в чому не має потреби, а є Самодостатнім та Вседосконалим! Немає Йому рівного чи подібного, ніхто і ні в чому не в змозі порівнятися із Ним. І Він – Єдиний:

“Скажи: “Він — Аллаг Єдиний, Аллаг Вічносущий та Самодостатній і усі до Нього линуць, Він не народжував і не був роджений, і немає нікого подібного до Нього!”” (сура 112, аяти 1-4).

Також Він – в абсолютній Вищості над усім сущим:

“І Він — Всепідкоряючий Володар над Своїми рабами, і Він — Мудрий, Всевідаючий!” (сура 6, аят 18).

“Серед них (створінь) панує страх перед своїм Господом, Який над Своїми рабами, і чинять вони те, що їм наказано!” (сура 16, аят 50).

Прославляючи Господа в одній із своїх молитов, Посланець Аллага Мухаммед, мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Ти – Найвеличніший, і немає нікого вище за Тебе” (збірник хадісів імама Мусліма, хадіс №2713).

Він наперед визначив долю кожної речі та істоти, і віра у передвизначеність (долю, що записана в Аллага) являє собою один із стовпів (основ) віри:

“Поправді, Ми створили кожну річ згідно із передвизначенням. Наш наказ — єдиний, виконуваний миттєво” (сура 54, аяти 49-50).

“Він створив кожну річ і визначив їй відповідну міру!” (сура 25, аят 2).

Останній Посланець Аллага – Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага, повідав, що Всемогутній та Великий Аллаг сказав:

“О Мої раби, на правду, ніколи ви не зможете ні завдати шкоди Мені, ні принести користі! О Мої раби, якщо б перші та останні з вас, люди та джини, були такими ж благочестивими, як і серце найблагочестивішого та найпобожнішого із вас, то це нічого не додало б до того, чим Я володію! О раби Мої, якщо б перші та останні із вас, люди і джини, встали б на одному місці і попрохали Мене (про що-небудь), а Я дав би кожному те, про що він попрохав, то це зменшило б позостале у Мене настільки, наскільки голка, котру занурено у море, зменшує (кількість його води)! ” (Сахих Муслім).

Мета створення та існування людини

Отже, чи існує якась мета створення Аллагом людини? Для чого Творець, наш Господь створив нас, людей? Наприклад, людина, якщо конструює та виробляє якусь річ (авто чи предмет побуту, чи щось інше...), обов'язково переслідує конкретну мету, щоб згодом використати цю річ для досягнення певної цілі та задоволення власних потреб. Просто так, безцільно ніхто не погодиться працювати чи щось конструювати. Якщо людина завжди має хоч якусь свою мету, щось виробляючи, то тим більше Творець усього, що володіє досконалими та бездоганними Якостями, завжди має певну мету Своєї діяльності, в тому числі і у створенні людини! Якщо сказати, що ми, люди, живемо для того, щоб лише працювати, їсти, пити та розмножуватися, то тоді це було б проголошенням того, що людина нічим не відрізняється від тварин та комах,

котрі виконують виключно подібні функції, згідно своєї природи. Але людина обдарована розумом і волею, і, значить, у нас, людей має бути своя **особлива мета життя**. То ж для чого живе та існує людина?!? Невже, щоб, працюючи роками та докладаючи безліч зусиль, одного разу просто померти і цілком зникнути????!!...

Єдино правильну відповідь у змозі дати лише Той, Хто створив, тобто Сам Творець Аллаг, Всевишній Господь. Бог говорить в Священному Корані:

“Невже ви вважаєте, що Ми створили вас для забави та що ви не повернетесь до Нас?” (сура 23, аят 115).

Далі Всевишній говорить:

“Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялись Мені” (сура 51, аят 56).

Він також сказав:

“Не вигадуй та не поклоняйся жодному іншому божеству поряд з Аллагом, а то залишишся приниженим та покиненим! Наказав вам Господь ваш не поклонятися нікому, окрім Нього, а також якнайкраще поводитись із батьками. І коли хтось із них чи обидва досягне старості, то не говори їм: “Тьху!”, не підвишуй голос до них та звертайся з пошаною” (сура 17, аяти 22-23).

Впокорення та поклоніння Єдиному Аллагу – шлях правдивого успіху

Отже, ціллю нашого створення, ціллю нашого життя та існування є виключно поклоніння Аллагу, нашому Творцю та Господу. Але що таке поклоніння? Поклоніння не означає, зранку до ночі робити поклони, покинувши усі життєво важливі справи (працю, віддих, сон, їжу...). Поклоніння Богу – це покірність Аллагу, максимальне смирення та слухняність перед Ним у поєднанні з любов'ю до Нього

найвищого ступеня, котрі безперервно виявляються у всіх без виключення проявах життя людини.

Поклоніння – це покірність та послух Аллагу у всіх сферах людської життєдіяльності шляхом виконання того, що Він наказав та приписав через Своїх посланців, тобто виконання вказівок і велінь Аллага та уникнення усього що є Ним заборонено і від чого Він застеріг. Поклоніння – це поняття, що охоплює у собі все те, що Аллаг любить та чим Він задоволений зі слів та дій людини, як явних, так і прихованих. У цьому й полягає сутність Ісламу як релігії, бо значення слова “Іслам” – покірність Всевишньому Господеві, всеохоплююча слухняність, цілковите підпорядкування та безумовне смирення перед Ним.

Іслам накладає на людину певну кількість обов’язків у цьому поклонінні, котрі у свою чергу вимагають від неї повної покори Аллагу, виявлення щирості (іхсану – це коли людина поклоняється Аллагу так, ніби бачить Його; а не маючи змоги бачити Його, то є цілком переконана, що Він бачить її та спостерігає за нею) та очищення свого віросповідання (іхлясу – чистоти серця перед Творцем, тобто, коли лише Єдиний Аллаг вдостоюється належного почитання та возвеличення, без додавання Йому співучасників та спільників, рівних чи подібних). Ці зобов’язання називаються стовпами Ісламу. Іман (віра) також спирається на свої стовпи і має певні основи, щоб бути дійсною та повноцінною. Пророк Мухаммед, мир йому та благословення Аллага, сказав:

“Іслам – це коли ти свідчиш, що немає правдивого божества (того, хто достойний поклоніння), крім Аллага, і що Мухаммед - Посланець Аллага, звершуєш салят (встановлене Шаріатом молитовне поклоніння), сплачуєш закят (щорічна сплата заможними мусульманами визначеної Шаріатом частини майна), тримаєш піст у місяці Рамадан (9-ий місяць ісламського календаря, в якому приписано обов’язковий піст; в цей

місяць було розпочато зіслання Священного Корану Пророкові Мухаммеду, ﷺ (мир йому та благословення Аллага) та здійснюєш Хаджж (велике паломництво у Мекку) до Дому Аллага (Киблі), якщо є можливість здійснити подорож та дістатися до нього.

(Сутність віри полягає у тому,) щоб ти вірував в Аллага, і в Його Анголів, і в Його Писання, і в Його посланців, і в Останній день, а (також у тому, щоб) ти вірував у передвизначеність як хорошого, так і неприємного (небажаного).

(Сутність ширості та чистоти серця (іхсану) перед Творцем полягає у тому), щоб ти поклонявся Аллагу так, ніби бачиш Його, а якщо ти Його не бачиш, то (пам'ятаючи про те, що) Він, на правду, бачить тебе” (Сахих Муслім, хадіс №8).

Також до впокороності перед Аллагом, що є поклонінням, входить: прагнення та лінення до Лику Всевишнього Аллага, вияв доброти і пошани до батьків, добродійство і благочинність до родичів та сусідів, спільна ніч подружжя, посмішка своєму брату заради Аллага; відмова від вбивства, крадіжки, перелюбу, пліток та лихослів'я, уникнення злого товариства невіруючих, остерігатися марнотратства часу та грошей, безмежне покладання у всьому лише на Аллага, вияв смиренності та спокою перед усіма проблемами та випробуваннями, котрі дозволив Аллаг, з надією знайти вдоволення Всевишнього Аллага.

Також чесна, дозволена Аллагом трудова діяльність на сільськогосподарській ділянці землі, фабриці чи в кабінеті для отримання належної винагороди, яку призначає Аллаг як засіб для пристойного існування та можливості поклоніння іншими видами поклоніння, без додавання Йому рівних чи подібних, спільників чи співучасників, заради вможливлення виконання обов'язкових приписів Аллага, як, наприклад, щодо утримання та забезпечення сім'ї, батьків і т. і., - все це входить у поклоніння.

“Скажи: “Воістину, мій Господь вказав мені Прямий шлях, правдиву релігію – чисте віросповідання ханіфа Ібрагіма, істинну Єдинобожність. Він не був із багатобожників!” Скажи: “Воістину, моя молитва та усе поклоніння (з жертвоприношеннями), моє життя та смерть — це все належить Аллагу, Господу світів, у Котрого немає рівних та подібних (спільників чи співучасників) . Так наказано мені, і я — перший із мусульман, із впокорених”” (сура 6, аяти 161-163).

Бог створив нас лише для поклоніння Йому і це Його суверенне право, як Творця, встановлювати Свої умови та вимагати їх виконання. Обов’язок людини – підкорятися Йому та виявляти слухняність, при цьому не вигадуючи для Нього рівних чи подібних, співучасників чи спільників, котрих просто не існує. Всевишній Аллаг сказав:

“Наказав вам Господь ваш не поклонятися нікому, окрім Нього, а також якнайкраще поводитись із батьками” (сура 17, аят 23).

Люблячий Аллаг бажає щоб людина досягнула як дочасного, так і вічного щастя, і саме через щире поклоніння та підкорення Йому Одному вона може стати правдиво щасливою та успішною як у цьому короткому земному житті, так і в останньому вічному житті, про що найкраще знає саме Творець усього існуючого, до Котрого Єдиного може бути виявлена повна довіра:

“Віруючим чоловікам та жінкам, які чинили добро та благочестя (поклоніння на основі щирої Єдинобожності), Ми конче даруємо прекрасне життя та винагородимо їх за те найкраще, що вони робили” (сура 16, аят 97).

Багатобожництво та ідолопоклонство (ширк) – шлях у пекельний Вогонь

Кожна клітина та кожен орган нашого тіла поклоняються Творцеві та, незалежно від волі самої людини, виконують свою функцію, своє призначення, визначене їм Богом, і тим самим підкоряються Його волі та вклоняються Йому! Усі тварини та рослини, гори, моря, повітря, планети, кожен атом у Всесвіті, все суще – в небесах та на землі, - неухильно виконують мету свого створення та існування, виявляючи повну покору Аллагу! І лише люди та джини (істоти з невидимого світу) зухвало дозволяють собі чинити беззаконня та непослух Творцеві, найгіршим проявом яких є невір'я та поклоніння комусь ще, окрім Аллага, при цьому виявляючи відверту невдячність та зневагу до свого Творця, через що вчиняють найбільшу несправедливість та мерзоту у світі!

“Прославляє Аллага те, що на небесах і на землі, і Він — Всемогутній, Мудрий! Йому належить влада над небесами і землею, Він дарує життя та надсилає смерть, і Він здатний на усяку річ!” (сура 57, аяти 1-2).

Немає найменших сумнівів, що, створивши людей для поклоніння і прослави виключно Своєї Божественності та неповторної Величі, Аллаг не бажає людям якогось зла, а лише найкращого добра та правдивого щастя! Значить, підкорення та слухняність Йому обов'язково принесе людині лише якнайбільшу можливу користь! До нас з Вами жило багато поколінь людей, починаючи з Адама та Єви (наших прародичів). Адам – перший чоловік, котрого створив Бог. І він (Адам) не виявив жодного сумніву в існуванні свого Творця. Адам і Єва жили в Раю до тих пір, доки через намову та підбурення шайтана (сатани) не ослушалися свого Господа. Тоді Всевишній Аллаг оселив Адама та Єву на землі і сказав:

“Земля буде для вас оселею та джерелом усякого пожитку — до певного часу! А коли зійде до вас Моє

Керівництво Прямого шляху, то ті, котрі підуть цим Моїм Прямим шляхом, не пізнають страху та не будуть засмучені! А ті, котрі не увірують та вважатимуть Наші знамення брехнею, вони — співучасники пекельного Вогню. Перебуватимуть вони там довічно!” (сура 2, аяти 36, 38-39).

Іншими словами, Аллаг обіцяв тим із нащадків Адама, котрі будуть дотримуватися Божого Керівництва, тобто Писань, котрі передані через Його посланців, що Він неодмінно поверне їх на першу батьківщину, у першу домівку – у Рай, де з моменту створення мешкали їх прабатьки – Адам та Єва. І ось, опинившись, після домівки радості та насолод, у тимчасовому притулку труднощів та випробувань, Адам та його нащадки продовжували сповідувати релігію Єдинобожності - Іслам, тобто поклоніння виключно Єдиному Аллагу на протязі 10-ти поколінь, аж доки не з’явився ширк – багатобожництво у вигляді ідолопоклонства в народі Нуха (Ноя), як це було передано двоюрідним братом Пророка Мухаммеда, мир йому та благословення Аллага, ібн Аббасом.

Ібн Аббас, нехай буде вдоволений ним Всевишній, також повідав:

“Іменами цих ідолів (Вадд, Сува’, Йагус, Йа’ук та Наср) колись називались праведні мужі із народу Нуха. Коли ж вони померли, сатана навів у серцях їх одноплемінників заблудження спорудити бовванів (ідолів) у місцях, де вони найбільше проводили свій час, та назвати цих бовванів їх іменами. Вони, вже не маючи на той час достатніх знань і піддавшись спонуканням та нашіптуванням сатани, так і зробили, але в той час ще ніхто їм не поклонявся. Коли ж те покоління померло, а знання ще більше були втрачені, їм (ідолам) почали вже й поклонятися” (збірник хадісів імама Бухарі, хадіс №4920; витяг із книги “Основи віри у світлі Корану та Сунни”, стор.65).

Поступово, покоління за поколінням, люди стали віддалятися від Бога та правдивої релігії, а натомість фальшива релігія затьмарювала розум людей, приводячи до спотвореного світогляду, надмірного заклопотання та захоплення мирськими справами, відкидання та нехтування законами Аллага, до різного роду збочень та нечистот. Людина зазнала значного деградування. З'явилося безліч гріховних вчинків та практик: брехня, крадіжки, зрада, вбивства, підступ, заздрість, взаємна ненависть, невірність, пияцтво стали звичайним явищем серед людей. Люди почали ворогувати одне з одним, через втрату істинної віри згубили страх перед покаранням Аллага, а що найгірше за все, - почали практикувати поганство, багатобожництво, ідолопоклонство, підмінивши релігію Аллага вигаданими казками про вигаданих божків, і, як наслідок, почали поклонятися фальшивим божествам: сонцю, вогню, камінню, дереву, вітру, блискавці, померлим праведникам та їх могилам, різноманітним саморобним ідолам і т. д., прирівнюючи та вподібнюючи їх до Єдиного Бога. Вони почали просити здоров'я, щастя, дітей, добробуту, визволення від різноманітних бід та нещасть не у Всемогутнього Творця – Господа, а у вигаданих ними примарних божків, фальшивих посередників та заступників. Ось так поступово з'явилась найбільша несправедливість у світі, що зазіхнула на виключне право та достоїнство Аллага бути Єдиним, Кому поклоняються та Кого звеличують. І ця найбільша несправедливість саме називається багатобожництвом, ідолопоклонством та поганством, а на арабській мові – “ширк”. Отже, мусимо зрозуміти, що саме через втрату богонатхненної релігії Єдинобожності - Ісламу, тобто чистого поклоніння Творцю, в людей почав псуватись розум, вони збилися з Прямого шляху вдоволення Аллага і почали прирівнювати та вподібнювати своїх вигаданих фальшивих божків до Правдивого та Єдиного Господа – до Аллага, Котрий Єдиний усе бачить, усе чує та відповідає на молитву Своїх щирих

рабів-єдинобожників, на відміну від тих ідолів, котрі звісно нічого не чують, не бачать і не відповідають на кликання та благання своїх нещасних та заблуканих прихильників:

“Днем Він змушує зникнути ніч, а ніччю закінчує день. Він керує сонцем та місяцем, плінуть вони за своїм призначенням. Ось такий Аллаг, ваш Господь! Йому належить усяка влада! А ті, до кого ви закликаєте поряд із Ним, не мають влади навіть над плівкою із фінікової кістки. Коли ж ви кличете до них, вони не чують вашого кликання, а якщо б навіть почули, то все ж не змогли б вам відповісти. У День Воскресіння вони зречуться вашого поклоніння. І ніхто не навчить тебе (та не сповістить тобі) так, як Всевідаючий” (сура 35, аяти 13-14).

Чути молитву благання, молитву кликання і відповідати на неї – це якість, що є притаманна лише Аллагу і нікому іншому. Він Один-Єдиний є Подавцем, Дарувальником та Розпорядником наділу для кожного Свого створіння. Приписувати кому-небудь, наділяти когось чи щось якостями, котрими володіє лише Один-Єдиний Аллаг, - це і є багатобожництвом, поганством (ширк).

“Чи ж Він не відповідає на благання нужденного, коли той кличе до Нього, та відвертає зло і робить вас намісниками на землі? То чи є інше правдиве божество, достойне поклоніння, крім Аллага? Мало ви зважаєте!” (сура 27, аят 62).

Посланці та пророки Аллага – вияв Милості до людей

І коли люди почали чинити подібні огидні вчинки, Аллаг по Своїй Милості надіслав до людей Своїх посланців та пророків, щоб закликати людей відновити віру в Єдиного

Творця та щиро шукати Його вдоволення через чисте поклоніння та підкорення Його велінням. Своїм життєвим прикладом вони показували людям що означає вірити в Аллага і як жити за Його законами, щоб знайти його прихильність та вдоволення, досягнути вічне щастя.

На протязі усїєї історії людства Аллаг спрямував до людей багато пророків, серед яких найвизначнішими були п'ятеро: Нух (Ной), Ібрагим (Авраам), Муса (Мойсей), Іса (Ісус) та Мухаммед – мир їм усім. Вони – посланці Одного Бога і усі вони закликали свої народи поклонятися лише Одному-Єдиному Аллагу. Переклад змісту слів Всевишнього Аллага наступний:

“І Ми не надсилали перед тобою жодного посланця, не навчивши його, що: “Не існує правдивого божества, достойного поклоніння, окрім Мене! Тож поклоняйтесь Мені Одному!””(сура 21, аят 25).

Посланці розповідали людям про те, що було обіцяне Господом для тих, котрі прямуватимуть за надісланим до них посланцем Аллага, котрий приніс їм настанови від Всевишнього, а це - вічне життя в Раю після короткочасного проживання на землі. А для тих, котрі не приймуть посланців Аллага, після смерті приготоване вічне Пекло. І лише небагато людей слідували за тими посланцями, а тому цілі народи, що колись жили, були покарані Богом за непослух Його посланцям та відмову прийняти релігію, яку навчали ті єдинобожники (ханіфи) – щирі слуги Аллага. Наприклад, народ пророка Нуха був потоплений, а народ пророка Саліха був знищений зловісним окриком. Народ пророка Худа був знищений спрямованим на нього лютим буревієм, котрий тривав 8 днів та 7 ночей. Єгипетський фараон зі своїми слугами, відкинувши пророка Мусу та повставши проти велінь Всевишнього через проголошення себе “богом”, теж зазнав знищення, буди потопленим у морі. Отже, люди, котрі не повірили посланцям Аллага та померли невірними Творцеві, завжди складали більшість серед людей,

починаючи від часів синів Адама, мир йому, і аж до наших днів.

Останній посланець Аллага до усіх людей – Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага

Останнім Посланцем Аллага до усіх людей, незалежно від національності чи місця проживання, є Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага. Переклад змісту слів Всевишнього Аллага до пророка Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, наступний:

“Ми надіслали тебе з істиною як доброго вісника та застерігача! І немає жодного народу, до якого не приходив би застерігач!” (сура 35, аят 24).

Один чоловік запитав Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага: “Хто ти?”. Він відповів: “Я – пророк”. Той запитав: “А хто такий пророк?”. Він відповів: “Мене прислав Аллаг”. Той запитав: “А з чим Він прислав тебе?”. Мухаммед сказав: “Він прислав мене, щоб я передав людям Його звеління підтримувати родинні зв’язки, знищувати ідолів та поклонятися лише Йому і нічому іншому поряд із Ним” (Сахих Муслім, хадіс №832; “Сади праведних”, хадіс №438).

Судний День – день Справедливості та Милості Аллага

Також він, ﷺ мир йому і благословення Аллага, як і посланці до нього, багато навчив про Пекло та Рай, про

Судний День. Про те, що Господь світів колись воскресить, поверне до життя усіх людей, що колись жили і померли, та збере їх усіх, починаючи від Адама і аж до останньої людини, в одному визначеному місці для того, щоб здійснити справедливий Суд для розрахунку за усе ними промовлене чи вдіяне:

“Того Дня змусимо Ми гори шезнути і землю побачиш спустошеною. І Ми зберемо їх усіх і ніхто Нас не уникне! Вони стоятимуть рядами перед твоїм Господом: “Ви прийшли до Нас дійсно такими, якими Ми створили вас уперше. Але ж ви вважали, що ця обіцянка ніколи не буде виконана!”” (сура 18, аяти 47-48).

Кожна людина буде запитана про те, чи повірила вона в Бога, про Котрого навчали та розповідали Його посланці, чи жила вона згідно Його законів та приписів, чи виявила належну покірність, слухняність та вдячність своєму Творцю через щире поклоніння та звеличення Його Божественного Єства. В той День буде оцінена кожна мить та вчинок із життя кожної людини і ніщо не буде випущене чи занедбане. І не зазнає ніхто жодної несправедливості, кожен отримає лише те, що заслужив (також і жадане прощення з невичерпної Милості Аллага, що дарується людині через щире каяття, але це лише для тих, хто знайшов Милість та Вдоволеність Аллага шляхом чистого поклоніння виключно Одному Творцеві, Котрий Єдиний є достойний на поклоніння, прославу та звеличення, без додавання та вигадкування для Нього рівних, подібних, спільників, співучасників, як також фальшивих посередників чи заступників). В той День люди будуть охоплені незбагненим страхом за себе, за своє майбутнє. Страх та переляк будуть настільки великими, що навіть годуюча мати забуде за свою дитину, стурбована своєю долею, а вагітна втратить плід утроби своєї, і навіть діти покриються сивиною від жаху того Дня. Люди зможуть побачити тих, з ким проживали у земному житті, свої родини: дітей, батьків, свою пару подружню та друзів... Але ніхто не буде розпитувати про

становище одне одного, про здоров'я, про потреби, як це було в коротенькому земному житті. Кожен буде непокоїтись та хвилюватись лише за себе, перебуваючи у великій тривозі та цілковитому збентеженні. Любовні, родинні, дружні зв'язки та почуття, що поєднували людей у земному житті, в той День порвуться та цілком зникнуть.

“Товариш не звернеться до близького товариша, хоча й споглядатимуть одне одного. У той День грішник захоче відкупитись від покарання своїми синами, своєю дружиною та своїм братом, та родом своїм, котрий давав йому притулок, та усіма мешканцями землі — і це, щоб так згодом якимось врятуватись!” (сура 70, аяти 10-14).

Яким має бути страх та переляк людини, якщо вона готова задля уникнення покарання відкуплятися і жертвувати своїми улюбленими та близькими, котра погоджується та навіть бажає, щоб досі дорогі їй люди відправились у вогонь Пекла задля власного врятування за їх рахунок! У цьому житті людина часто готова на самопожертвування заради улюбленої та близької людини, але в Судний День почуття страху та переляку запанує над усіма іншими почуттями та поглине їх безслідно в собі, розчинивши у незбагненому відчаї.

Рай та Пекло. Їхня реальність

І, відповідно до своїх вчинків та діянь, люди будуть розділені на дві групи: одна з них опиниться в Раю, а інша навечно в Пеклі (місці справедливого покарання для усіх, хто спричиняв та поширював відверту несправедливість та беззаконня)! І ніхто не в стані у цьому світі описати радість та щастя щирих послідовників пророків, тобто тих, хто увірував у Одкровення Аллага - Писання та виявив покірність та смиренність Його наказам, настановам та

велінням. А це так, тому що, за їх поклоніння виключно Одному-Єдиному Аллагу, Котрий не має рівних чи подібних, спільників чи співучасників, за їх послух та терпіння у цьому короткому житті, Бог приготував для них таку винагороду, котру не в стані уявити жоден розум, чого око не бачило та вухо не чуло, а серце не здатне осягнути – це Рай! Переклад змісту слів Всевишнього Аллага говорить таке:

“О, раби Мої! Сьогодні для вас не буде страху і смуток не огорне вас, а це для тих, які увірвали в Наші знамення та були мусульманами (впокорились Нам)! Увійдіть же до Раю — ви та ваші дружини, радіючи!”. Золоті тарілки із чашами будуть у їхньому вжитку. Там буде усе, чого прагнуть душі та насолоджуються очі. Перебуватимете там вічно! Це — Рай, що його ви успадкували за те, що чинили! Приготовані для вас численні фрукти, які ви матимете на споживання!” (сура 43, аяти 68-73).

Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Перша група тих, котрі увійдуть до Раю, буде подібна місяцю в ніч повного місяця, а тоді (ввійдуть) їх послідовники, і будуть вони подібні найяскравішій зірці на небі. Не матимуть вони соромних потреб, не будуть ні плюватися, ні смаркатися, гребінці їх – золоті, піт їх (пахтітиме) мускусом, в курильницях їх буде горіти алое, блага дерево, дружинами їх будуть гурії з прекрасними очима і зовнішністю вони будуть як одна людина, (бо) по образу (своєму вони будуть подібні) батькові їх Адаму і (зріст їх буде рівний) шістдесяти ліктям” (аль-Бухарі, хадіси №3245 і 3246; Муслім, хадіс №2834).

“Коли жителі Раю увійдуть до благодатної Обителі, оповісник проголосить: “Поправді, будете ви жити (вічно) і ніколи не помрете, і, поправді, будете ви здоровими і ніколи не захворієте, і, поправді, будете ви молодими і ніколи не

постарієте, і, поправді, матимете добробут та затишок і ніколи не торкнеться вас (ніщо) лихе!”” (Муслім, №2837).

“Поправді, найнижче становище в Раю займе той з вас, кому буде сказано: “(Говори, чого) ти бажаєш!”, - і (цей чоловік) буде проголошувати свої побажання знову і знову, а тоді його запитають: “Чи (усі) свої побажання ти виказав?”, - і він промовить: “Так”, - і тоді йому скажуть: “(Буде) тобі те, чого ти зажадав, і ще стільки ж”” (Муслім, №182).

Ніхто не в силах описати жах, страх, переляк та відчай тих людей, котрі колись відкинули посланців Аллага та знехтували їх навчанням. Бо ж усі будуть чудово розуміти, що справа стосується не кількох днів, років чи навіть століть у Пеклі, але йтиметься про вічність, де не буде кінця їхнім мукам... Аль-Мубаракфурі у своїй книзі писав, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, скликав своїх родичів та сказав:

“Хвала Аллагу! Я прославляю Його (величаю Його і складаю хвалу Йому) та звертаюсь до Нього про допомогу, і вірую в Нього, та покладаюсь на Нього, і свідчу, що немає правдивого божества, достойного поклоніння, крім лише Одного-Єдиного Аллага, у котрого немає рівного чи подібного Йому (спільника чи співучасника!)” Після цього Він сказав: “Поправді, той, що попереду, не буде вводити в оману людей свого народу! Клянусь Аллагом, окрім Котрого немає правдивого божества, достойного поклоніння, поправді, я - посланець Аллага до вас, зокрема, і взагалі до усіх людей! Клянусь Аллагом, ви обов’язково помрете подібно до того, як ви засинаєте, і ви обов’язково звідаєте свого воскресіння подібно до того, як ви прокидаєтесь зі сну, і вас обов’язково прикличуть до розрахунку за те, що ви чините, і, поправді, (після цього ви) навічно (опинитесь) чи в Раю, чи у Вогні (Пеклі!)” (“Життя Пророка, мир йому і благословення Аллага”, аль-Мубаракфурі, стор. 91).

Про Рай та про Пекло розповідав також своєму народу пророк Аллага Ісус, син Марії (мир йому). І хоча сучасна

Біблія – книга, в якій дуже спотворено науку пророка Іси (мир йому) та поміщено безліч ганебних вигадок, вимишлених різними фальшивими пророками та лукавими слугами диявола, котрі видавали себе за покірних слуг Бога, та все ж, де-які слова пророка Іси в цій книзі передають якусь правдиву частину його науки (і такі висновки можна зробити через порівняння із Священним Кораном – останнім Одкровенням Аллага до людства, котре не зазнало жодних спотворень і є збережене Ним від будь-яких помилок чи неправди). Тож ті, котрі колись навчались християнству, можуть мати де-яке правдиве уявлення, наприклад, про Рай та про Пекло. Ось кілька прикладів: “Тих, хто чинить беззаконня, їх повкидають до печі вогненної, буде там плач і скрегіт зубів! Тоді праведники, немов сонце, засяють у Царстві” (біблія, євангелія від матвія, 13:41-43). Ще: “І підуть ось ці в муку вічну, а праведники в життя вічне” (біблія, євангелія від матвія, 25:46). Ще: “Помер же й багатий, і його поховали. І, терплячи муки в аду... “бо я мучуся в полум’ї цім!...”. І сказав тоді він (багатий): “Отож, отче, благаю тебе, щоб його ти послав у дім батька мого, бо п'ятьох братів маю, нехай же він їм засвідчить, щоб і вони не прийшли на це місце страждання! Та відповів Авраам йому: “Вони мають Мойсея й Пророків, нехай слухають їх!”. А він відказав: “Ні ж бо, отче Аврааме, але коли прийде хто з мертвих до них, то покаються (тобто повірять в Пекло, обіцяне Богом)”. Йому ж Авраам відказав: “Як Мойсея й Пророків не слухають, то коли хто й із мертвих воскресне, не йнятимуть віри!” (біблія, євангелія від Луки 16:22-31).

То що ж таке - Пекло? Пекло – це місце з вічними муками та стражданнями, оселя покарання для невірних людей, котрі не прийняли посланців Аллага, що прийшли до них, і вони увійдуть туди навічно як наслідок їх земного життя. І це станеться відразу після Суду Аллага! Пекло – це найжахливіше із створених Аллагом місць страждань та мук, що важко уявити людській уяві. Ці страждання створені за велінням Бога і є багаторазово важчими за будь-які подібні

речі на землі. Поселенці Пекла будуть зазнавати мук через п'ять органів чуттів: їх очі будуть бачити жахливі та огидні видіння; їх вуха будуть чути страхітливі шуми, окрики, стогнання, скиглення, що викликатимуть незникаючу біль; ніс буде вдихати найогидніші та мерзенніші запахи; язик буде відчувати відразливі, бридкі та гидкі смаки; а шкіра і все тіло буде горіти, звиваючись у пекельних муках, але не зможе звикнути до тих страждань, хоча й не помиратиме...

Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Поправді, у День Воскресіння найбільш легкого покарання зазнає та людина з числа поселенців Вогню, на ступні котрої будуть покладені два тліючі вуглики, через що її мозок почне кипіти, і їй здаватиметься, що ніхто не зазнає найбільших мук та страждань, ніж вона, тоді як (саме вона зазнаватиме) найбільш легкого покарання серед них” (аль-Бухарі).

А що тоді можна сказати про найбільших злочинців та ворогів Аллага, що матимуть ще сильніші та жахливіші покарання?!

Вогонь – нестерпне страждання. Людина навіть на кілька секунд не може утримувати палець над вогником із сірника, бо відразу відчуває нестерпну біль. Однак біль від вогню, що ми можемо відчути у цьому світі, є мізерною у порівнянні із пекельною. Неможливо, щоб людина могла довго горіти та не згорати у земному вогні. Тому, якщо вона потрапила у вогонь у земному житті, то смерть настає на протязі 5-10 секунд від болісного шоку, тобто страшну біль від вогню доводиться відчувати лише дуже короткий проміжок часу. У Пеклі ж ці незносні болісні страждання не припинятимуться ніколи, навіть на мить! Але окрім фізичних страждань існують також сильні моральні, душевні страждання. Поселенці Пекла зазнають принижень та образ, жахливого поведження, будуть зганьблені відповідно до своїх вчинків за земного життя. Вони будуть страждати від нестерпного почуття жалкування за вчинене у своєму минулому житті та

про наслідки усього того. Від безнадійності та безвихідності їх серця будуть стискатися та скиглити аж до нестерпного болю. Вони перебуватимуть у глибокому відчаї, роздумуючи про свою жакливу вічну долю у Пеклі, і якщо б їм дати надію на те, що їх страждання ніби можуть припинитися через мільйон чи мільярд років, то це стало б для них несказанною радістю та великою втіхою. Отже, почуття безнадійності в Пеклі, викликане усвідомленням, що стражданням не буде кінця, не можливо порівняти ні з яким почуттям безнадійності на землі.

“І ті, котрі знайдуть себе у Вогні, скажуть вартовим Пекла: “Закличте до вашого Господа та вблагайте Його, нехай полегшить наше покарання хоча б на один день!” Ті скажуть: “Невже ваші посланці не приходили до вас із ясними знаменнями?” Вони скажуть: “Так!” А їм скажуть: “Тож моліться самі!” Але ж марними є молитви та благання невірнучих!” (сура 40, аяти 49-50).

Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Немає серед вас такого, з ким не заговорить Аллаг. І не буде між Ним та вами перекладача-посередника. Тоді подивиться (людина) направо, але нічого не побачить, крім того, що вона вчинила раніше, потім погляне прямо і не побачить перед собою нічого, крім Полум'я (Пекла), тож нехай кожен із вас захистить себе від Вогню хоча б при допомозі половинки фініка (тобто найнезначнішої милостині), а якщо не знайде й цього, то - через добре слово!” (аль-Бухарі; Муслім).

А що ж то таке - Рай? Рай – це місце з вічними радощами та насолодами, оселя для людей, котрі обрали для свого земного життя Прямий шлях Аллага, про який було навчено в Одкровенні Творця, ставши послідовниками Його посланців, дотримуючись усього, чого вони навчили від свого Господа. І увійдуть вони туди після земної смерті, а саме: відразу після воскресіння та Судного Дня. В Раю людина назавжди збережена від будь-яких страждань та

неприємностей, тому ніколи не буде хворіти, печалитись, сумувати, засмучуватись, голодувати, відчувати якусь нестачу чи зазнавати якогось болю.

Віруючі проживатимуть у палацах вражаючої краси, куштуватимуть вишукані страви та насолоджуватимуться незвіданими досі напоями та фруктами, їх будуть супроводжувати дружини неймовірної краси, гурії та багато інших благ, і їх ніколи не виведуть з Раю.

Будь-яке бажання людини в Раю здійснюватиметься на її безмірну радість. І яку ще несказану безліч задоволень та насолод приготував для Своїх віруючих рабів Аллага, про котрі навіть уяви не маємо, котрі ніколи не набридуть, до яких ніколи не звикнемо і від яких ніколи не стомимось!!!

Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Якщо б яка-небудь жінка із мешканок Раю з’явилась перед жителями сучасної землі, вона б осяяла собою (увесь простір між небом та землею) і наповнила б його своїм ароматом, а що ж стосується її головного убору, - то, поправді, він краще цього світу та усього того, що у ньому!” (аль-Бухарі, №2796).

Якщо ж всього лиш один головний убір жінки з Раю кращий за цілий світ з усією його красою та різноманітністю, то що можна сказати безпосередньо про сам Рай?! Згадаймо ще раз чудову звістку для віруючих, що Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, повідав:

“Коли жителі Раю увійдуть до благодатної Обителі, оповісник проголосить: “Поправді, будете ви жити (вічно) і ніколи не помрете, і, поправді, будете ви здоровими і ніколи не захворієте, і, поправді, будете ви молодими і ніколи не постарієте, і, поправді, матимете добробут та затишок і ніколи не торкнеться вас (ніщо) лихе!”” (Муслім, №2837).

Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав:

“(Якось) Муса (мир йому) запитав свого Господа: “Хто з поселенців Раю буде займати найнижче становище?” Він

відповів: “Це буде людина, котра прийде вже після того, як усі (інші) жителі Раю будуть уведені до Раю і їй буде сказано: “Увійди до Раю!” Вона скаже: “О мій Господь! Як же я (увійду, коли усі) люди вже зайняли свої місця і отримали (те, що їм було приготоване)?!” І цій людині буде сказано: “Чи вдовольнить тебе те, що в тебе буде царство, подібне до царства одного з царів землі?” Людина відповість: “Я буду вдоволеним (вдоволеною), о мій Господь!” Тоді Аллаг скаже: “(Дарується) тобі це і ще стільки ж...” І на п’ятий раз (ця людина) вигукне: “Вдоволений (вдоволена) я, о мій Господь!” І (Аллаг) скаже: “Дарується тобі це і ще десять разів стільки ж і дарується тобі те, чого жаждала твоя душа і чому радіє твоє око”, - і (ця людина) вигукне: “Задоволений (задоволена) я, о Господи мій!”

Муса (мир йому) запитав: “О Господь мій, а хто ж із них (займе) найвище становище?” Господь відповів: “(Ними будуть ті,) котрих Я побажаю (обрати) та вшаную Своєю Власною Рукою, і Я приховав це (від усіх), і не бачило це око, і не чуло про це вухо, і не являлося це серцю людини” (Муслім, №189; “Сади праведних”, хадіс №1883).

Якщо у Вас вже з’явилося бажання бути в числі жителів Раю, то це і є Ваш Успіх, а точніше перший крок до великого та справжнього Успіху!

Посланець, ﷺ мир йому і благословення Аллага, передав: “У День Воскресіння приведуть того, з осуджених на (муки) Вогню, хто у цьому світі насолоджувався найбільшою розкішшю та надмірними достатками, і він буде занурений у Вогонь (на мить), а (опісля) його запитають: “О сину Адама, чи ти насолоджувався коли-небудь якимись благами і чи пізнав якесь блаженство?” І він відповість: “Ні, клянусь Тобою, о Господи!” І приведуть того, хто у цьому світі зазнав найжахливіших бід та нещастя, а тоді отримав у дар Рай, і його (на мить) введуть до Раю, а потім запитають: “О сину Адама, чи ти пізнав коли-небудь якесь лихо і терпів якісь нестатки?”, - і він відповість: “Ні, клянусь Аллагом,

ніколи не знав я якого-небудь лиха та ніколи не терпів якихось нестатків!” (Муслім).

Як Рай, так і Пекло вже зараз існують та очікують своїх поселенців!

Багато з тих, хто вважає себе віруючими, перебувають в омані щодо одного питання. Вони говорять, що вірять в Бога, визнають Його як Творця усього існуючого, допомагають людям добрими справами, ніколи не вдаються до брехні, не крадуть, не вбивають і нікого не ображають. Отже, чинять багато корисних та благих діл по відношенню до оточуючих людей, до своїх ближніх, але при цьому не вірять чи сумніваються у тому, що їх смерть не є повним закінченням їх існування, не є абсолютним фіналом їх життєвого шляху. Вони не вірять у те, що прийде мить, коли вони воскреснуть після смерті і будуть відповідати перед Аллагом на всесвітньому Суді. Вони заперечують існування Раю та Пекла, призначених для людей, які воскреснуть після смерті. Де-хто навіть вважає, що поняття Раю та Пекла – це лише образи-алегорії покарання та винагороди, котрі притаманні лише цьому світові, тобто абстрактні поняття і не несуть у собі реального змісту. У цих людей брак знань та віри, їх становище – сліпі серед темної ночі, тобто заблукані та з головою занурені в омани нехтування Одкровенням Всевишнього Володаря, бо ж усе це – Воскресіння, Судний День, Рай та Пекло – обіцяє та стверджує Сам Творець, Господь всесвіту – Аллаг!

“Скажи: “Ангел смерті, якому доручена над вами опіка, візьме вас та впокоїть, і тоді ви будете повернені до вашого Господа”” (сура 32, аят 11).

“Поклялися вони Іменем Аллага у найвеличніших клятвах, що Аллаг не воскресить померлих. Та ж ні! Дійсною є Його правдива обіцянка, але більшість людей не знає! Він прояснить їм те, про що вони сперечалися між собою, і ті, які не увірували, дізнаються, що були брехунами!” (сура16, аяти 38-39).

Цінність віри у небачене, але об'явлене у Господньому Одрокровенні

Люди, котрі не вірять, заперечують чи сумніваються щодо того, що пообіцяв та об'явив Аллаг у Своему Писанні, - є невіруючими в Бога! Віруючою людиною вважається лише та людина, котру Сам Аллаг вважає віруючою. І навпаки, невіруючою людиною є та людина, котру Сам Аллаг вважає невіруючою. Якщо ж хтось сумнівається у тому, що перетворившись у порошок та зотлілі кістки після смерті, людина неодмінно буде відновлена у новому тілі через воскресіння, то це вказує на недооцінку, нехтування та приниження здатності та спроможності Аллага і незнання про Його міць та могутність. Бо ж Аллаг є Всемогутній Творець та Володар і для Нього усе є легким та немає нічого неможливого!

“Коли Ми хочемо що-небудь, то тільки промовимо: “Будь!” — і це стається!” (сура 16, аят 40).

“Клянуся Господом неба та землі, що це — така ж істина, як і те, що ви наділені мовою!” (сура 51, аят 23).

Наш обмежений людський розум не є спроможним зрозуміти, пояснити, вмістити чи досягнути Сутність Аллага, Його Якості і Атрибути із усіма їх властивостями та можливостями. І якщо людина не здатна зрозуміти яким чином Аллаг здатний повернути до життя зотлілі кістки, то це аж ніяк не означає, що Аллаг не спроможний на подібне!

“Того Дня Ми (Аллаг) згорнемо небо подібно згортанню сувоїв для письма. Як ми вчинили перше творіння, подібно вчинимо повторно (відтворимо знову), як і було обіцяно. Поправді, Ми це зробимо!” (сура 21, аят 104).

Наша віра чи невір'я не впливають на здатність чи спроможність Аллага. Але саме у цьому полягає сутність віри – ми віримо у те, чого не бачили та не мали змоги переконатися, виявляючи довіру, покірність та щире прагнення звеличувати свого Творця, наблизитися до Нього

та покладатися лише на Нього, пов'язувати усе своє існування саме з Ним, не уявляючи навіть миті віддалення від Нього. Ми віримо в Аллага, хоч і не бачили Його, також у Його посланців. Якщо б ми власними очима побачили Аллага, створені Ним Рай та Пекло, то це була б вже не віра і увесь порядок цінностей та стосунків між Богом та людьми зазнав би докорінних змін: то був би інший світ... Але зараз, живучи у цьому світі, ми маємо змогу визнавати про Аллага через Його посланців, а тоді, як наслідок, набуваємо Віру та Переконання. Є безліч логічних доказів реальності Воскресіння та Судного Дня, але віруюча людина вірить у ці події передусім через те, що про нього сповістив та навчив

Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага! І саме цього для віруючої людини є достатньо, щоб мати тверде переконання про цю істину. Бо заперечувати чи піддавати сумніву слова посланців Аллага – це є характерною рисою та визначальною ознакою невіруючих людей. Отже, хто не вірує у Воскресіння, той беззаперечно є невіруючим. І підтвердженням цьому є переклад змісту слів Всевишнього Аллага:

“Невіруючі вважають, що вони ніколи не воскреснуть. Скажи: “Та ж ні! Клянуся моїм Господом, ви конче воскреснете, а потім, поправді, будете сповіщені про вчинки ваші! А це для Аллага легко!”” (сура 64, аят 7).

“О ви, котрі увірували! Віруйте в Аллага, Його Посланця і Писання, котре Він зіслав Своєму Посланцю, а також у Писання, котре було зіслане раніше. А хто не вірує в Аллага, Його ангелів, Його Писання, Його Посланців та в Останній День, той дійсно заблукав у цілковитій омані” (сура 4, аят 136).

Реальність існування сатани (диявола) – ворога Аллага та людей

Тож хто породжує в людях сумніви і невір'я в Бога та чинить спротив Правді Творця та віруючим? У нього багато імен – ібліс, сатана, диявол, шайтан, але ціль він має одну – збивати людей з Прямого шляху Господа, Творця неба та землі! Його покарання за непослух та сіяння зла на землі було відстрочене йому до Судного Дня, після котрого він та усі його послідовники навечно відправляться у Пекло! Сатана намовляє, зваблює, спокушує, нашіптує, підбурює та баламутить кожну людину на протязі усього її земного життя, щоб вона ослуhalась свого Господа та потрапила у цілковиту оману щодо правдивого стану усіх речей, щоб втратила почуття реальності та зв'язок із своїм Творцем:

“Він (сатана) сказав: “О Господи! Надай мені відстрочку — до Дня їх воскресіння!” Він (Аллаг) відповів: “Поправді, ти — один із тих, кому надано відстрочку, до Дня, час якого визначено!”(сура 15, аяти 36-38).

Відомий вчений, тлумач Священного Корану, імам Абдурахман ас – Сааді з приводу цього аята написав:

“Аллаг задовільнив його прохання (про відстрочку) не для того, щоб виявити йому якусь пошану, але щоб, згідно Своєї неперевершеної та незрівнянної Мудрості, піддати випробуванням його (диявола) та усіх інших рабів. Аллаг побажав, щоб саме таким шляхом правдиві раби, котрі щиро бажають виявити покірність, послух, прихильність та вдячність своєму правдивому Покровителю та Господу, мали змогу відзначитися та відокремитися від тих, котрі розміняли ці благодатні якості на надмірну гордовитість, пихатість, зарозумілість та зверхність, ставши на шлях ворогування, непослуху та спротиву своєму Творцеві. Саме тому Аллаг в найкращий можливий спосіб застеріг нас від сатани та роз'яснив нам його цілі та наміри” (тлумачення Священного

Корану “Полегшення від Великодушного та Милостивого”, том 2, стор.280).

І тут ми маємо нагоду зрозуміти та взяти до уваги, що те випробування призводить до поділу створінь (людей та джинів) на два протилежні табори: одні за вияв своєї віри та смиренність отримують вічну винагороду, а інших очікує обране ними покарання за невір'я, прихильність до неправди та підтримку несправедливості.

Отже, не припустіться помилки та не вважайте сатану чи шайтана якоюсь вигадкою, казкою чи просто безглуздям та нісенітницею... Він цілком реальний і приймає активну участь у житті кожної людини, хоча є невидимим, бо не є частиною матерії, що є досяжною для людських органів сприйняття. Але він безперестанно проявляє себе і виразно дає про себе знати через злі події у світі, а також слова, вчинки, ідеї та думки тих людей, котрих йому вдається одурманити та звабити із Прямого шляху на дорогу нечестя та беззаконня.

Ідолопоклонство – шлях загибелі, Єдинобожність – єдиний шлях спасіння через Милість Аллага

Сатана скеровує людей до безглуздя, навіює у їх серцях злі думки та ідеї про Бога, надихає на різні нехороші вчинки, породжуючи в їх серцях різного роду сумніви щодо існування Творця, спотворені уявлення про Атрибути та Якості Аллага, що в свою чергу неодмінно призводить до поклоніння різноманітним ідолам та померлим праведникам (і навіть злодіям), котрі насправді нічим не володіють, не мають ніяких досконалих якостей, ні на що не здатні і самі потребують допомоги від Аллага! Вони (ці фальшиві об'єкти поклоніння та почитання) не мають ні знань, ні якоїсь сили чи влади, ні жодних інших вартісних цінностей та позбавлені

навіть життя, а тому не здатні ні чути, ні бачити, ні роздумувати. Тож хіба можна поклонятися, почитати та звеличувати такі фальшиві божества в додаток чи нарівні з Аллагом, Котрий “цілком не подібний до вигаданих божеств, котрих несправедливо та облудно взяли за об’єкт поклоніння поряд із правдивим Господом, і котрі не здатні створити ні велике, ні маленьке, тоді як самі були створені. І як вони можуть стати творцями, якщо самі мають безперестанну потребу у Всевишньому Творцеві?!” (тлумачення Священного Корану “Полегшення від Великодушного та Милостивого”, том 2, стор. 306). Так християни, наприклад, взяли собі за об’єкт поклоніння пророка Ісу (Ісуса), мир йому, котрий, перебуваючи на землі, на правду, вирізнявся серед людей багатьма достоїнствами та чеснотами, з ласки Аллага вчинив багато великих чудес, будиши пророком від Всевишнього, але, насправді, він сам нічим не володів і не володіє, а має повсякчасну потребу в своєму Творцеві та Господеві, без постійної підтримки Котрого взагалі ніщо не може проіснувати й миті часу. Тому усі чуда та діла пророка Іси, мир йому, були обдаруванням та благословенням від Аллага, Котрий наділяє чи обділяє кого бажає за власним вибором відповідно до Своєї досконалої Мудрості та Справедливості, згідно Свого чудового плану, приготованого для Своїх вірних та праведних рабів. Отже, Аллаг обрав Ісу бути Своїм великим та видатним пророком, але при цьому пророк Іса, мир йому, завжди залишається рабом Аллага, котрий виявив щиру покірність та смиренність перед своїм Богом. І тому ті, хто вважає пророка Ісу, мир йому, за когось більшого від пророка, як, наприклад, “сином божим” чи “рівним Творцеві богом” – одним з трьох у вигаданому фальшивому божку під назвою “трійця”, насправді, є жертвами підступної брехні диявола та його слуг, котрі найбільше докладають зусиль саме у тому, щоб ввести якнайбільше людей в оману через поширення облудних релігій. Їх головна ціль: зробити якнайбільше людей ідолопоклонниками та позбавити можливості скористатися

Божою Милістю та Прощенням, котрі є дійсними лише для тих віруючих рабів Аллага, що досягають вдоволення свого Господа через утвердження та воплочення Єдинобожності у своєму житті, тобто роблять Аллага Одним-Єдиним у своєму поклонінні і не додають Йому подібних чи рівних, та не вигадують спільників чи співучасників, або ж посередників чи заступників.

“Ті, до кого ви закликаєте замість Аллага, не здатні нічого створити, тоді як самі були створені! Вони є мертвими, не живими і не мають уяви, коли їх воскресять” (сура 16, аяти 20-21).

Іслам – єдина правдива релігія, що здатна зберегти людину від злодіянь диявола

Сатана навіює людям сумніви в основах ісламської віри, як, наприклад, заохочує до заперечення існування ангелів, посланців, Судного Дня та багато іншого. Той, хто відмовився від Прямого шляху Аллага, неодмінно потрапляє під вплив сатани та починає неухильно виконувати його нечестиві повеління та бажання, стаючи “...тим, котрий чинить гидоту на землі”. А коли скінчиться відстрочка сатани, тобто коли настане Судний День, ось що промовлятиме він до своїх послідовників:

“Коли ж справу буде звершено, шайтан (сатана) скаже: “Поправді, обіцянка Аллага — правдива обіцянка! Також і я обіцяв вам, але лише ввів вас в оману! Та не мав я над вами жодної влади. Я лише закликав вас і ви слухались мене, тож не докоряйте мені, а докоряйте собі! Нічим не можу допомогти вам, нічим не можете допомогти мені. Направду, я непричетний до вашого минулого поклоніння мені (поряд з Аллагом!)”

Воістину, злочинцям (невіруючим) приготоване болісне покарання!” (сура 14, аят 22).

Лише з Ісламі можемо дізнатися, що сатана є вразливий, бо лише в Ісламі маємо достовірні знання про сутність диявола, про його цілі, його методи спокушення, зваблювання, навіювань та збиття з Прямого шляху Аллага. І тільки в Ісламі є ефективні та плідні засоби та методи протидії сатані, за допомогою котрих є можливість цілком нейтралізувати та обезсилити його брехливі та злі задуми, уникнути підступних пасток та винаходів, покликаних згубити та занапастити якнайбільшу кількість нащадків Адама. Дотримуючись приписів та науки Ісламу, людина ніби знаходиться у добре укріпленій фортеці, куди сатана не здатний проникнути і де його дії не мають жодної сили, ефекту чи наслідків. Ось лише де-які з методів, за допомогою яких сатана збиває людину з Прямого шляху Аллага: невігластво (відсутність знань про найважливіше; найвища ступінь невігластва – коли особа не бажає навіть знати те, що вона нічого не знає...), матеріалізм (надмірна любов до цього світу (земного життя), пихатість, надмірна гордовитість та зверхність, показуха, слідування за своїми пристрастями та пожадливістю, сподівання на довге земне життя у добробуті та насолодах, прихильність до надлишкового та безмірного, відсутність поняття про будь-які обмеження чи поміркованість та багато іншого). При цьому **найголовнішим, що потрібно зрозуміти людині, є те, що метою земного життя кожної людини є поклоніння Аллагу, своєму Творцеві та Господеві, через що в свою чергу людина має можливість досягнути правдивого щастя та успішності, реального задоволення своїм життям та існуванням. І лише той, хто прямує за посланнями Аллага, - правдиво поклоняється Господеві та знаходить Його вдоволення та повноту Милості!**

Якщо у найдавніші часи люди поклонялися зіркам, камінням, вогню, вітрові і подібному до цього, то в наші дні об'єктами поклоніння часто є гроші, слава, влада, мистецтво,

політика, суспільна думка, становище та посади серед людей, звичаї та традиції, ідеї та теорії (націоналізм, патріотизм, матеріалізм, гуманізм, комунізм, дарвінізм), філософії (платонізм, гегельянство, трансцендентальна медитація махариши, псевдоісламський ашаризм), фактор більшості та фальшиве поняття цивілізованості, мода та тренди. Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав:

“Нехай буде вражений (усяким) лихом і нещастям раб динара та діргема, катіфи (тканина подібна до оксамиту) та хаміси (назва одєжі), котрий залишається задоволеним лише, якщо йому дарується (подібне), а якщо ж ні, то задоволеним він не буває!” (аль-Бухарі, хадіс №2886; “Сади праведних”, хадіс №468).

Багатобожництво та його різні види

В залежності від ступеня важкості та глибини, природи та сутності поклоніння різним об’єктам чи ідеям, в Ісламі розрізняють велике багатобожництво (великий ширк) і мале багатобожництво (малий ширк), причому велике багатобожництво, що є у свою чергу невір’ям (куфром), конче виводить людину з Ісламу і становище такої людини – невір’ючий (невірний, безбожник, кяфір), тобто приречений на вічні муки у пекельному Вогні. У визначенні величини куфру конкретної людини велике значення мають усвідомлення та розуміння вчиненого ідолопоклонства, наміри та мотиви, котрими людина керується при подібному дійстві.

Мусимо звернути серйозну увагу та усвідомити, що ні будь-які виготовлені людськими руками ідоли-боввани, ні свавільно обрані об’єкти поклоніння серед живих чи померлих людей (“святі та праведники”), ні вигадані божки з міфів чи природних явищ, ні фальшиві божества з

різноманітних філософських вчень та релігій, ні різноманітні земні багатства чи предмети розкоші, ні ідеї чи винаходи людини, а чи що інше не були причиною нашого народження та життя у цьому світі. І не вони вмертвлятимуть нас у призначений нам час, і не перед ними ми будемо відповідати в Судний День, також не вони будуть вирішувати нашу долю у Вічному житті і не в їхній допомозі та заступництві ми матимемо потребу в День Суду, бо ж не вони є творцями, володарями чи управителями усього існуючого, але лише Один-Єдиний Аллаг, Котрий понад усе і не має Йому подібного чи рівного!

Отже, ніхто і ніщо не заслуговує поклоніння та обожнення, возвеличення та любові, окрім Одного-Єдиного Аллага. Аді ібн Хатім розповідав: “Я чув, як Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, прочитав наступний аят: **“Вони (люди Писання) взяли собі за господа, крім Аллага, своїх учених, ченців і Месію, сина Мар’ям. Та їм було наказано поклонятися лише Одному-Єдиному Богу! Немає правдивого божества, достойного поклоніння, окрім Нього! Пречистий Він від усього, що додають Йому в якості спільників та співучасників!”** Я сказав йому: “О Посланцю Аллага! Та ми ж не поклоняємось їм (ченцям та вченим)!” Тоді він запитав: “Хіба ж не забороняють вони те, що дозволено Аллагом, і ви вважаєте це забороненим, а якщо вони дозволяють заборонене Аллагом, то й ви дозволяєте собі це?” Я відповів: “Так, це правда” Він сказав: “У цьому й полягає ваше поклоніння їм” (сура 9, аят 31; збірники хадісів Ахмада та ат-Тірмізі).

Всемогутній Аллаг сказав:

“Тож дотримуйтеся того, що зіслано вам від Господа вашого, і не прямуйте за іншими, фальшивими покровителями, окрім Нього! Як же мало ви зважаєте!” (сура 7, аят 3).

“Замість Аллага ви поклоняєтесь всього лиш ідолам (фальшивим божкам) та цим вигадуйте неправду.

Воістину, ті, кому ви поклоняєтеся, окрім Аллага, не здатні надати вам хоч якогось наділу. Тож шукайте свого наділу в Аллага, поклоняйтеся Йому та дякуйте Йому! До Нього ви будете повернені!” (сура 29, аят 17).

“Такий Аллаг, ваш Господь; немає іншого правдивого божества, достойного поклоніння, окрім Нього, Творця кожної речі. Тож поклоняйтеся Йому! Він — Піклувальник та Розпорядник кожної речі!” (сура 6, аят 102).

“Ви (самостійно) не облаштуєтесь (нічого не досягнете), також не уникнете (не сховаєтесь) ні на небі, ні на землі. І немає у вас, окрім Аллага, ні покровителя, ні помічника! Ті, котрі не вірують у знамення Аллага та зустріч із Ним, втратили надію на Мою Милість. Їм приготоване болісне покарання!” (сура 29, аяти 22-23).

Релігія спасіння для усіх людей – Іслам

Якщо ж хто-небудь почне керуватися у своєму житті іншими повчаннями, поглядами чи переконаннями, окрім релігії Аллага (що й робить нажаль більшість людей на землі), то це принесе йому цілковиту шкоду і жодної користі, тобто неодмінно добро полишить його, а зло поглине та опоганить, збивши на дорогу безнадійних блукань та загибелі. Будь-яке вчення, практичні зусилля чи старання стають корисними для людей лише тоді, коли співпадають та узгоджуються із тим, що принесли із собою посланці Аллага.

Для усіх, хто живе в наш час, Посланцем та Пророком Аллага - Творця неба і землі, всього видимого і невидимого, є Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага. Кожний пророк буде свідчити в Судний День про свою общину (громаду, народ), до якої він був надісланий, і люди будуть суджені у відповідності до Писань від Аллага, що були

наявними у них за часу їх проживання на землі. Для общини Муси (мир йому) – це буде Тора, для общини Іси (мир йому) – Євангелія, а для общини Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, тобто для усіх, хто зараз живе на землі, - це Священний Коран. Пророк Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “З усіх людей у цьому світі та у світі вічному я найбільш близький до Іси, сина Мар’ям. Пророки – брати (по батькові), матері у них різні, а релігія їх – одна, єдина (Іслам)” (Сахих аль-Бухарі, хадіс №3443). І трагічно помиляється той, хто відкидає та не визнає свого Пророка та Посланця від Аллага – Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, а помилково вигадує собі яку-небудь пустопорожню та недійсну перед Господом релігію, вводячи себе у глибоку оману, що ніби таким шляхом прямує за Ісусом і ніби є його послідовником та спадкоємцем, і в той спосіб ніби отримує через нього (Ісу) спасіння та вічне життя (збережи нас Аллаг від цього блуду та згубної єресі!). Якщо б Ісус (Іса), мир йому, зараз з’явився до нас, то він неодмінно, без усяких сумнівів попрямував би слідом за Мухаммедом, ﷺ мир йому і благословення Аллага, та був би його послідовником на Прямій дорозі спасіння, керуючись Священним Кораном та Сунною Пророка (повчання та практичний приклад Пророка у всіх сферах життя та поклоніння Аллагу, що не ввійшли до Священного Корану, а передані у достовірних хадісах), бо саме Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага, по волі Аллага, є останнім Посланцем від Господа для цілого світу. Їх обох об’єднує те, що вони стали вірними посланцями від Аллага, Котрому Єдиному вони поклонялися і не додавали ніяких спільників та співучасників, не вигадували Йому подібних та рівних, чим виявили чисте та непорочне поклоніння, утвердивши та воплотивши у своєму житті правдиву Єдинобожність, чим вгодили своєму Господу та

знайшли Його благодатне вдоволення (а, значить, і спасіння!):

“[Сказав Іса:] “І, на правду, Аллаг є мій Господь і ваш Господь. Тож поклоняйтеся Йому Одному. Це і є Прямий шлях!”” (сура 19, аят 36).

Прямий шлях в Ісламі – це дорога спасіння, вказана у Писаннях, що були надіслані Аллагом через Своїх Посланців, і полягає у досягненні вдоволення Творця і Господа через сповідання та воплощення у своєму житті Єдинобожності (Тоухід), а також через віддалення від багатобожництва та непричетності до ідолопоклонства. Усе ж інше, що вигадують заблукані та чванливі люди своїм зіпсованим, занечищеним розумом, призводить до цілковитого абсурду, хаосу та безладдя, панування беззаконня та нечестя.

Фальшива релігія, що спотворила вчення пророка Іси (Ісуса)

“Світ виробляв усе, чого бажалось йому, залишаючи за християнською церквою, згідно її вміння, пристосовуватися та адаптуватися до його навчань та роз’яснень про життя та його природу. “Цивілізований” світ утверджував свій, цілком протилежний та несумісний до вчення Ісуса спосіб життя та світогляд, а церква вигадувала нові, “модерні” та “прогресивно-сучасні”, “адаптовані до потреб часу і суспільства” тлумачення та підходи до сприйняття контекстів Писання, згідно котрих виходило б, що люди, насправді відкинувши навчання та веління Ісуса, ніби за ними живуть і є послідовниками Месії. І це призвело до того, що світ став жити життям, котре деградувало та спотворилось до такого ступеня, що, в дійсності, стало набагато гіршим та огиднішим від колишнього поганського

(язичницького) життя, а церква стала не лише виправдовувати таке становище, але й стверджувати, що саме у цьому і полягає наука Христа!” (Ясна Поляна, березень 1909 р.). Ці слова належать російському письменникові Л.М.Толстому. Також він сказав: “...Для мене немає жодного сумніву у тому, що магометанство (тобто Іслам) по усіх зовнішніх проявах стоїть незрівнянно вище від церковного (християнського) православ'я. Тому якщо людині надається вибір між церковним православ'ям та магометанством, то для кожної розумної людини не може бути жодних сумнівів у виборі і вона зобов'язана обрати магометанство з визнанням догми (вчення) про Єдиного Бога та Його Пророка, замість незрозумілого та заплутаного (абсурдного) вчення християнського (православного) богослов'я про “трійцю”, спасіння через “вкуп Христовий”, “первородний гріх”, різні обряди таїнств, “святих” з їх зображеннями та складних (незрозумілих) богослужінь” (Ясна Поляна, 15 березня 1909 р.). І подібне сміло можна застосувати відносно як католицької, так і протестантських християнських течій, та зрештою, до усіх християнських сект.

“І сказав Аллаг: “О Іса, сину Мар'ям! Чи говорив ти до людей: “Візьміть мене та мою матір двома божествами нарівні з Аллагом?” Іса сказав: “Пречистий Ти! Не міг я говорити того, на що не маю права. А якщо б я сказав таке, то Ти б неодмінно знав. Ти відаєш про все, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Направду, лише Ти відаєш про потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що звелів Ти мені: “Поклоняйтеся Аллагу, Господу моєму і Господу вашому!” І був я їх свідком, аж поки був серед них. Коли ж Ти підніс мене до Себе, то Ти спостерігаєш за ними, і Ти — Свідок усього!”” (сура 5, аяти 116-117).

“Поправді, невіруючими є ті, котрі говорять: “Аллаг — це Месія (Іса), син Мар'ям!”, тоді як Месія сказав: “О сини Ізраїла! Поклоняйтеся Аллагу, Господу моєму й

Господу вашому!” Воістину, ті, котрі додають Аллагу співучасників та спільників (вигадують подібних та рівних) — таким заборонив Аллаг входження до Раю, а пекельний Вогонь стане для них оселею! І немає у нечестивців помічників! То невже вони не покаються перед Аллагом і не попросять у Нього прощення? Адже Аллаг — Прощаючий, Милосердний! Месія, син Мар’ям — лише посланець. Були посланці й перед ним. Також його мати була праведницею. Потребували вони поживу для тіла. Поглянь, як Ми роз’яснюємо невіруючим Наші знамення! Та зауваж, в якій цілковитій омані вони (як далекі вони від істини!)”(сура 5, аяти 72, 74-75).

“Поправді, Іса перед Аллагом подібний Адамові. Він створив його з пороку, сказав: “Будь” і той з’явився” (сура 3, аят 59).

Отже, саме Іслам є виключним джерелом правдивого знання та навчання про Творця Аллага, єдиною правдивою релігією Божою, котра дарована Самим Творцем усім людям для досягнення ними істинного успіху, а саме спасіння та входження у вічний Рай, що приготований для усіх щирих рабів Аллага, якими є єдинобожники, котрі утверджують та виконують у своєму житті на землі виключне право та достоїнство Аллага бути Тим Єдиним, Кому поклоняються та Кого прославляють, звеличують та почитають. За 1400 років ніхто не змінив жодного слова в тексті оригіналу Священного Корану на арабській мові, що був зісланий Аллагом Своєму Посланцю Мухаммеду, ﷺ мир йому і благословення Аллага, котрий не вмів ні читати, ні писати! До прикладу, подібного не можна сказати про Біблію, що зазнала незлічених змін та спотворень, так що, безсумнівно, втратила статус Божого Одкровення. Ось що сказав Гете:

“Вікам принести Євангелію,
Христос в наш світ зійшов з небес.
Та учнів став навчати він

Науки Божої святої.
Вони ж, на славу Божества,
Пішли писати й повторяти,
Хто як запам'ятав оті слова.
Та все відмінно неодмінно,
Бо ж здібності в усіх відмінні!
І ось у християн все на біду –
Терпять до Страшного Суду!”.

І Ісус, і Мухаммед, мир їм і благословення, неодмінно будуть разом у вічному Раю. А ось усі, хто народився після зіслання у світ Священного Корану, якщо не визнають пророка Мухаммеда, ^{صلى الله عليه وسلم} мир йому і благословення Аллага, своїм Посланцем від Творця Бога, котрий безсумнівно прийшов до усіх, котрі жили чи живуть з того часу, і не підуть слідом за ним, ставши його щирими послідовниками, то неодмінно будуть позбавлені повноти Милості Аллага та Його найвеличнішої нагороди – Раю, а натомість навечно будуть приречені на муки в Пеклі. Не визнавати, не вірити і не прямувати за Посланцем Аллага означає не визнавати, не вірити та не виявляти послуху та смирення до Того, Хто надіслав цього Посланця, тобто Самого Господа світів, Всевишнього Аллага!

Посланець Бога, ^{صلى الله عليه وسلم} мир йому і благословення Аллага, сказав: “Того, хто засвідчив, що немає правдивого божества, достойного поклоніння, окрім Одного лиш Аллага (Єдиного Божества), у Котрого немає подібного чи рівного Йому співучасника (спільника), що Мухаммед – Його раб і Його Посланець, що Іса – раб Аллага, і Його посланець, і Його Слово, з котрим Він звернувся до Мар'ям (Марії), і Дух від Нього, що Рай – істина і Пекло – істина, Аллаг введе до Раю незалежно від того, якими були його (інші) діяння та вчинки” (аль-Бухарі, хадіс №3435; Муслім, хадіс №28).

Яснішим мовлення навряд чи може бути – настільки усе є вражаюче зрозумілим!

Існує лише одна правда та одна правдива релігія

Аллаг – одне із прекрасних Імен Всевишнього Господа, яке означає “Істинне Божество”, тобто “Правдивий Бог, Котрого обожнюють і Котрому поклоняються, бо Він Єдиний, Хто достойний поклоніння та має право бути Тим, Кого возвеличують та прославляють, через наявність у Нього Одного справжніх Божественних Якостей та Атрибутів, котрі вирізняються своєю повнотою, досконалістю, бездоганністю та неповторністю (дивіться Тлумачення Священного Корану “Полегшення від Великодушного та Милостивого”, том 1, стор.34).

Слово “мусульманин” в перекладі має зміст – “людина, котра підкорилась Богу та виявила перед Ним смирення та послух, віддавшись Його Волі та Постановам”. І навіть в біблії можна знайти поняття про мусульманина, як, наприклад, у наступному вірші: “...у них є Мойсей та пророки; тож нехай слухаються їх” (від Луки, 16:29). Тобто, хто слухається та підкоряється Богу через намагання жити згідно велінь та постанов Аллага, що були зіслані через пророків у Писанні, а також через послух та прямування за самими пророками (їх наукою та прикладом), - той і є мусульманином, тобто правдивим віруючим та праведним рабом Всевишнього.

З усього вище сказаного стає зрозумілим та очевидним, що усі пророки та посланці Бога сповідували одну-єдину релігію – Іслам (тобто – покірність Аллагу, Творцеві неба та землі), і усі вони були мусульманами (тобто тими, котрі впокорилися волі Аллага, виявивши смирення та послух). Ісус (мир йому) не створював якоїсь нової релігії, відмінної від тої, що сповідували пророки чи посланці перед ним, як,

наприклад, Адам, Ной чи Ібрагим (мир їм усім). І він не ухвалював якихось нових назв для своєї науки чи своїх послідовників, як, наприклад, “християнство” чи “християни”, бо сам він і його учні - апостоли не були якимись “християнами”, але саме достойними та щирими мусульманами! Подібні поняття (“християнство” чи “християни”) були самовільно вигадані заблуканими самозванцями, котрі відхилились від Прямого шляху, потрапивши в явну оману та відверте збочення, будши обдуреними та зведеними із Прямого шляху сатаною - дияволом. Очевидно та безсумнівно, що їх ересь та вигадки, наклепи та спотворення Господнього Одкровення не мали Божественного походження. Серед цих заблуканих єретиків особливо відзначився так званий “апостол Павло”, котрий чи не найбільше постарався у наклепі на Аллага та спотворенні науки пророка Іси, мир йому, звівши багатьох з дороги Істини та правдивого поклоніння Господеві. Тому і Іса (Ісус), і Муса (Мойсей), і Давуд (Давид), і Сулейман (Соломон), і усі інші пророки, мир їм, були мусульманами, не якимись сектантами чи єретиками, та не вигадували нових релігій чи навчань.

Також дуже помиляються ті, хто вважає, що ніби існує безліч шляхів наближення до Бога та різних способів вгодного Йому поклоніння, та що можна самовільно обирати будь-який з них на свій смак та згідно свого бажання та вподобання: чи Іслам, чи християнство, чи юдаїзм, чи буддизм, чи ще що-небудь інше. Насправді ж, усі ці вчення та релігії по своїй суті та природі не можуть бути одночасно правильними та істинними, бо вони докорінно відрізняються та протирічать одне одному, виключаючи можливість співіснування та сумісності. Правильним та вірним серед них може бути щось одне, подібно до результату арифметичної дії, що може мати лише одну правильну відповідь, а усі інші будуть хибні та заслуговуватимуть докору. І для кожної щирої та неупередженої людини, котра виявила старання та зусилля на шляху пошуку істини, є безсумнівним та

очевидним той факт, що для усіх людей, незалежно від їх національності чи місця проживання, єдиною правдивою релігією та шляхом спасіння є благодатний Іслам, що став виявом Милості Творця до Своїх створінь, що впокорились Йому та виявили слухняність на Його прославу та звеличення. Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Священному Корані говорить до нас:

“Цього дня Я довершив вам вашу релігію, виявив повноту Милості Своєї до вас і утвердив для вас Іслам як вашу релігію” (сура 5, аят 3).

“Невже вони прагнуть іншої релігії замість релігії Аллага, тоді як Йому впокорилися усі, хто на небесах і на землі, добровільно чи вимушено, і до Нього вони будуть повернені... Скажи: “Ми увірували в Аллага і в те, що об’явлено нам, і що об’явлено Ібрагіму, Ісмаїлу, Ісхаку, Якубу та нащадкам (колінам), і що даровано Мусі, Ісі та пророкам від їхнього Господа. Ми не знаходимо жодних вімінностей між ними, і ми впокорилися Йому Одному. Якщо ж хто-небудь прагне іншої релігії замість Ісламу, то це ніколи не буде прийняте від нього, і в Останньому житті він опиниться серед невдах, котрі все змарнували””(сура 3, аяти 83-85).

“Скажи: “Направду, Керівництво від Аллага — Прямий шлях до Істини! І нам наказано впокортися Господеві світів””(сура 6, аят 71).

Шлях до Істини (шлях спасіння), що в Ісламі називається Прямим шляхом, буває лише один! Дорога, що веде до Раю, лише одна! Усе інше – це або підступні та злобливі вигадки сатани (диявола), або наслідки нікчемної пихатості, чванливості та знахабнілої гордовитості заблуканих та безглузких людей, котрі втратили здоровий розум та почуття реальності, свавільно перебравши на себе права, що належать Єдиному Творцю та Господу – Аллагу.

Неминучість смерті та Судного Дня

В даний час на землі проживає більше шести мільярдів людей. А через 100 років чи трохи більше нікого з них не залишиться серед живих. І вже через одну лише годину тисячі з них закінчать свій життєвий екзамен – своє земне випробування, а через день – вже сотні тисяч заповнять порожнечі могил. Не виключено, що й наш з вами час “не за горами”, а можливо вже зовсім поряд... І доведеться нам зустрітися зі своєю смертю, про котру старалися не думати та не згадувати ціле своє життя, як також і не приготувалися до неї, бо сприймали як щось немислиме та неможливе стосовно нас самих.

“Якщо б ти споглянув на беззаконних нечестивців, коли вони раптово опиняються у всепоглинаючих та невблаганних обіймах смерті, а ангели простягають до них свої руки: “Утраťте свої душі! Сьогодні відплатять вам принизливим покаранням за наклепи проти Аллага, котрі ви поширювали та промовляли, зневажаючи Його знамення!””(сура 6, аят 93).

“Після дорікання на адресу несправедливих беззаконників та осудження їх злодіянь, Аллаг згадує про покарання, котре очікує на них, у момент розлучення із мирським (земним) життям, а згодом після приходу Дня Воскресіння. У момент, коли вони опиняються у передсмертній агонії, їх вражають жакливі муки та нестерпна скорбота. Покарання нечестивців являє собою огидну картину, що навряд чи можна реально передати словами. Ангели простягають до них руки, спричиняючи болісні поразки та стискання. Їх душі намагаються чинити спротив, не бажаючи розлучатися зі своїми тілами, і тоді ангели говорять їм: “Виходьте до нас! Сьогодні ви зазнаєте суворого покарання, котре стане для вас великим соромом та приниженням! Божа відплата справедливо відповідає тим підлим беззаконням, що чинили ви, перебуваючи на землі.

Будете покарані за те, що вигадували і поширювали наклепи та неправду про Аллага, зневажали і відкинули Істину від Господа, котру проповідували та навчали посланці Аллага. Ви погордували і знехтували Його знаменнями, з пихатістю та зарозумілістю відмовлялися виконувати Його веління і постанови”. Цей аят свідчить про правдивість та реальність того, що очікує на померлих у проміжному світі (барзах), покарання чи блаженства померлих, тому що ангели повідомляють нечестивцям про покарання в момент розлучення із життям. Покарання чи блаженство розпочинається відразу після смерті і продовжується у тому вигляді аж до настання Судного Дня” (тлумачення Священного Корану “Полегшення від Великодушного та Милостивого”, том 1, стор. 813-814).

Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “Троє підуть слідом за покійником: (члени) його родини, його майно та його вчинки, та назад повернуться лише двоє, а одне залишиться. Повернуться назад (члени) його родини та його майно, а вчинки залишаться” (аль-Бухарі; Муслім).

Аллаг повідомив нам, що наше життя – це всього лиш екзамен, випробування на смиренність та слухняність, покірність та відданість, вдячність та вірність своєму Творцю та Господу:

“Благословенний Той, у Чий Руці усяка влада, і Він владний над кожною річчю, Він створив смерть і життя, щоб випробувати вас — хто виявиться найкращим у вчинках своїх... І Він — Всемогутній, Прощаючий!” (сура 67, аяти 1-2).

Отже, ми усі ніби складаємо екзамен, котрий обмежений часовими рамками (бо ж це життя дуже швидкоплинне і скоро завершується), а тоді Бог підіб’є підсумки та повідомить його результати. Віруючі люди, тобто мусульмани-єдинобожники, котрі підкорились велінням Аллага та практикували у своєму житті Єдинобожність

((Таухід) – щире поклоніння Одному-Єдиному Аллагу, без додавання Йому рівних чи подібних, вигадування спільників чи співучасників, закликання до фальшивих посередників чи заступників), отримують оцінки: задовільно, добре та відмінно, в залежності від кількості та якості благих діл (тобто віруючі отримують різні ступені того, як вдоволений ними Аллаг, але усі вони гарантовано будуть спасенні та увійдуть до вічного Раю). А щодо невіруючих, тобто тих, котрі, або взагалі не вірували в Аллага і не поклонялися Йому, або додавали Аллагу спільників та співучасників, вигадуючи для Нього рівних та подібних, беручи собі самовільно заступників чи посередників, то усі вони матимуть один результат:

вічний пекельний Вогонь!

“І вони стверджують: “Лиш наше земне життя існує і нас не воскресять!” Насправді ж, життя цього світу – всього лиш пустотлива забава та швидкоплинна розвага. Але для богобійних Вічне життя є найкращим! Невже ви не здатні зрозуміти?” (сура 6, аяти 29, 32).

І ось, після проходження земного екзамену, першою зупинкою для людини буде могила. І ціле життя невіруючої людини змарніє у порівнянні з її першою ніччю в могилі. Вже відразу після смерті людина дізнається, зрозуміє, визнає та повірить в усе те, що вона заперечувала та відкидала у своєму земному житті. Вона визнає свого Творця – Аллага, Господа та Володаря усього видимого та невидимого, усіх посланців та пророків Аллага, Писання, Рай та Пекло і все інше, що є важливим у житті людини, тобто саме те, чого правдива релігія Аллага (Іслам) навчала людину. Але та спізніла віра буде вже даремною та марною. Найбільшим бажанням для тої нещасної людини стане повернутися назад у цей земний світ, щоб виправити колишню помилку та підкоритися Господеві всесвіту через чисте поклоніння та

усякі благі діла. Та дороги назад у цей світ після смерті не існує:

“О якщо б ти міг споглянути на них, коли будуть поставлені вони навпроти Вогню! Промовлять вони: “О коли б ми були повернені назад! Ми б не зневажали знамення нашого Господа, а були одними із віруючих!” О якщо б ти міг споглянути на них, коли будуть поставлені вони навпроти їхнього Господа! Він скаже: “Чи ж це не істина?” Вони скажуть: “Клянёмось нашим Господом та визнаємо!” Він скаже: “Тож пізнайте свого покарання за ваше невірство!”” (сура 6, аяти 27, 30).

“Кожна душа скуштує смерті, але лише в День Воскресіння отримаєте вашу повну відплату. І хто буде збережений від Вогню та впроваджений до Раю, саме він досяг жаданого успіху. Бо життя цього світу — лише оманлива насолода” (сура 3, аят 185).

Невже хтось бажав би потрапити у подібне становище?! Чи ж не прийшов час визнати свого Творця і підкоритися Йому Одному-Єдиному, а після смерті, тобто розлучення з цим швидкоплинним земним життям, з миром та радістю увійти до обіцяного вічного Раю?! Саме заради щастя та правдивого успіху у нашому вічному житті маємо мудро, згідно Божих вказівок та настанов використати той час, що ще маємо у цьому коротенькому житті. Пророк, мир йому і благословення Аллага, сказав: “Щоб зрозуміти, чим саме є цей світ у порівнянні із світом вічним, нехай будь-хто занурить пальця у море, а тоді спогляне, що ж він дістав звідти” (Муслім).

Тож конче необхідно готуватися до зустрічі з Богом завчасно і уникати недбалості та легковажності:

“О ви, котрі увірували, бійтесь Аллага! І кожна душа нехай спогляне на приготоване собі у Завтрашній день (Вічне життя). Тож бійтесь Аллага! Направду, Аллаг – Всевідаючий, знає про все, що ви чините” (сура 59, аят 18).

Праведні вчинки, котрими зобов'язав нас Господь, щоб практикували у своєму земному житті, насправді, потрібні лише нам самим, а не Богові. Аллаг є Самодостатній і Йому притаманна абсолютна повнота Досконалості, тобто Він немає жодної потреби чи якогось нестатку, позбавлений недоліку чи вади, і, навпаки, усі линуть до Нього, бо потребують Аллага із Його підтримкою, опікою та піклуванням. І тому Він – наш Творець найкраще знає, що для нас є корисним, а що згубним та шкідливим. А хто забажає самостійно визначати для себе, що є корисним, а що шкідливим, та схоче жити за власними правилами та законами, то неодмінно заблукає та згубиться у стихіях цього світу, поглине його глибока омана та матиме трагічні наслідки стосовно своєї вічності, зазнає повної невдачі та цілковитого збитку. При цьому зазвичай завдається багато шкоди оточуючим та страждає ціле суспільство. А це тому, що людина має обмежену та недосконалу природу, схильна до помилок і часто є підвладною своїм пристрастям та хибним уявленням, котрі панують над нею, через відсутність правдивих знань та реалістичного світогляду, а тому вона фактично не є правдивим господарем та керівником самої себе та своєї долі. Також перебуває під постійними атаками та навіюваннями шайтана (сатани), котрий безперестанно намагається нашкодити людині та збити її з Прямого шляху, довести до фактичної безодні та загибелі, через спротив та непослух Творцеві. І лише Один Аллаг, Котрий є Люблячим та Турботливим Піклувальником та Розпорядником, володіє безмежним знанням і мудрістю, дійсно бажає ошчасливити людину та є Здатний це здійснити. Він ніколи не помиляється, а Його веління – абсолютне добро для людини. Його Книга – Священний Коран є досконалим керівництвом та навчанням і несе в собі милість та блага для людини.

Священний Коран

Священний Коран містить у собі закони, що в повноті забезпечують гармонійне регулювання особистого та суспільного життя людей, і ці закони є найбільш правильними та придатними для Божих творінь на землі. Хто житиме за законами та заповідями Книги Аллага – гарантовано досягне щастя та успіху в обох світах. Хто ж відкине навчання Священного Корану та знехтує його вказівками, то неодмінно опиниться серед найбільших невдач та нещасливих людей. Коран є найголовнішим доказом існування Творця – Аллага, як також усього іншого Ним створеного, зокрема Раю та Пекла. Саме з Корану ми маємо усі правдиві знання про найголовніше для нашого існування – і це дар нам від Аллага через Його Посланця Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага. Також мусимо твердо визнати, що Коран – це єдина книга на землі, Автором якої є Сам Всемогутній Аллаг. Слова Корану вивищуються над усім існуючим на землі і ніщо не може перевершити його чи хоча б порівнюватися з ним. Надсилаючи Своїх посланців на землю, Аллаг наділяв їх здатністю чинити різноманітні чуда, котрі слугували доказами, що вони не є звичайними людьми, а насправді являють собою посланців Аллага. Мойсей кинув свою палицю на землю і вона перетворилась у змія, а море роз'єдналось на обидва боки перед ним та його народом, утворивши безпечну дорогу, та ставши смертельною пасткою для нечестивого фараона з його спільниками... Ісус з дозволу Аллага був обдарований здатністю повертати до життя померлих, зціляти прокажених та незрячих, демонстрував багато інших чудес... А доказом того, що Мухаммед, ﷺ мир йому і благословення Аллага, – останній Пророк та Посланець Аллага, - з Божої волі став Священний Коран, прекрасне та неперевершене чудо від Аллага. Коран - це несотворене Слово Аллага. Він містить знання про те, як

нам увійти у вічний Рай нашого Господа та як уникнути вічного Пекла. Коран – це чудо, в якому проявилась любов, милість та турбота Аллага щодо Своїх створінь, яких Він не покинув напризволяще, а веде усіх бажаючих Прямим шляхом до вічного щастя та блаженства. Коран – це чудо, про яке можна розмовляти безкінечно і в ньому знаходимо заспокоєння душі, життєвоважливі знання та невимовну насолоду (звісно, що мова тут про віруючих).

“Якщо ж ви маєте сумніви у тому, що зіслали Ми Нашому рабові (Мухаммеду), то явіть суру, що була б подібною і закличете своїх свідків, окрім Аллага, якщо ви правдомовці. Якщо ж ви цього не зробите — а ви ніколи не будете здатні! — то бійтесь Вогню, паливом якого є люди та каміння. Приготований він для невіруючих!” (сура 2, аяти 23-24).

“Скажи: “Якщо б люди та джини об’єдналися, щоб створити подобу Корану, то їм би це не вдалося, навіть, коли б стали допомагати одне одному”” (сура 17, аят 88).

“Направду, Ми зіслали Нагадування і неодмінно його Ми зберігаємо!” (сура 15, аят 9).

І найбільшою причиною, чому сьогодні люди приймають благодатний Іслам, являється саме Священний Коран – Слово Аллага. Будь-яка нормальна та щира людина, прочитавши Коран, зазвичай визнає, що це було б неможливо людині написати щось подібне. Його стиль та зміст не піддаються до порівняння із жодною книгою, написаною людиною. Також існує наступний спосіб пояснення та переконання щодо Божественного походження Корану, котрий усуває останні сумніви. Отже, існують лише три можливі варіанти логічних припущень щодо справжнього автора Корану та його походження. Перший: Коран був написаний арабом чи групою арабів, бо ж мова Корану – арабська. Другий: Коран написаний Мухаммедом, мир йому і благословення Аллага, бо ж він перший, хто навчав Корану. Третій: Коран зісланий Самим Аллагом.

Інших варіантів логічних припущень просто не існує. Щодо першого варіанту: він є безпідставним через те, що араби 1400 років назад не мали таких наукових даних, про котрі повідомляється в Корані і котрі стали досяжними лише для вчених нашого часу за допомогою використання найсучасніших технологій. Другий варіант: є неможливим з

тої ж причини, а також тому що Пророк Мухаммед , ﷺ мир йому і благословення Аллага, не вмів ні читати, ні писати, щоб могли скласти щось подібне. І лише третій варіант походження Корану є реально можливим та логічним з точки зору здорового глузду. Окрім того, Коран говорить Сам за Себе:

“Клянуся ясним Писанням! Поправді, Ми зробили його Кораном, котрий арабською мовою, щоб могли ви розуміти” (сура 43, аяти 2-3).

Аллаг вигубить кожного, хто відкинить та зневажить Коран, нехтуючи та ігноруючи веліннями свого Творця і Господа, через вияв пихатості, зарозумілості та гордовитості, або ж через потурання невимірній пожадливості та пристрастям. Також Всевишній Володар впровадить у заблудження та оману кожного, хто буде намагатися знайти істину у чомусь іншому, окрім Корану, Котрий призначений бути єдиним Керівництвом для усіх мешканців землі від їх Всемогутнього Законодавця, люблячого Піклувальника та мудрого Розпорядника, Котрому немає рівних чи подібних – і уся хвала належить Йому Одному! Хто ж оголошує слова Корану, той промовляє правду; хто приймає рішення у відповідності з ним, той чинить справедливість; а хто проповідує його науку та веління, той закликає на Прямий шлях; хто повірив у Коран - визволяється з рабства перед створіннями, стаючи рабом свого Господа і розпочинає нове життя; хто намагається дотримуватись головної заповіді Корану, а це – поклонятися Одному-Єдиному Аллагу в чистоті та щирості, не додаючи Йому рівних та подібних, спільників та співучасників, посередників та заступників, той

входить у число тих, на кого розповсюджується повнота Милості Аллага і він конче отримує прощення усіх своїх гріхів та увійде до вічного Раю Божої благодаті. І це є шлях Корану, єдиний Прямий шлях спасіння для усіх без виключення людей. Російський поет О. С. Пушкін написав про Коран:

“Веління, зіслані із Книги, що на небі,
Тобі, пророче! Не примхливим!
Тож сповіщай у спокої Коран,
Без силування нечестивих!

Із чого чванишся, людино?
Що голою з’явилася на світ,
Що дихаєш короткий вік,
Що немічною вмреш, як ти й зродилась?

Що Бог вмертвить,
І воскресить тебе у власній Волі?
Що дні твої із неба зберігає
Чи в radoщах, чи в гіркій долі?

Творцю моліться, Він - могутній,
Він править вітром у спекотний день,
На небо хмари надсилає,
Дає землі покров дерев.

Він Милосердний: Магомету
Відкрив вже сяючий Коран,
Пізнаймо й ми ось цього світла,
Щоб із очей упав туман!”.

А ось слова іншого російського поета, І. А. Буніна:

“Проклятий той, хто велінь Корану не чує

Проклятий той, хто змарнів для молитви, для битви,
Хто не дихає задля життя...”.

Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Корані:

“Це — Послання до людей, щоб вони були ним застережені, і щоб знали вони, що Він — Єдине правдиве Божество, достойне поклоніння, і щоб замислилися обдаровані розумом!” (сура 14, аят 52).

Таким чином, розуміємо, що Коран – Послання від Аллага, Керівництво для людей, напучення та нагадування, зрозуміле для них застереження та напоумлення, щоб вони з Його допомогою могли зберегтися від великого зла та врятуватися від справедливого покарання та гніву Бога. Щоб вони, пізнавши свого Господа через вивчення опису Його Імен та Атрибутів, могли щиро виявити до Всевишнього любов, надію та повне покладання на Нього. Як також, пізнавши Його могутність та велич, виявили страх та тремтіння перед можливим покаранням за непослух чи нехтування Його веліннями та засторогами. Також щоб пізнали та увірували в те, що Аллаг є Єдиним Богом, і що, крім Нього, немає жодного правдивого божества, достойного поклоніння та возвеличення. Тож нехай усі мудрі та щирі люди постійно згадують про велич їх Господа та віддаляються від усього, що може принести їм загибель чи усякі інші можливі негаразди та лиха, хоча й менші від цього.

“І свого часу ви конче дізнаєтесь звістку його правдивості!” (сура 38, аят 88).

Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Корані:

“Направду, Аллаг вимагає справедливості, благодіянь та щедрості до рідних, а забороняє усяку мерзотність, непристойність та свавілля. Він настановляє вас — можливо, зважатимете!” (сура 16, аят 90).

Отже, спробуйте відповісти на запитання, що Господь адресує до кожної людини:

“Скажи: “Поміркуйте: якщо ж він (Коран) — від Аллага, а ви не увірували...”” (сура 46, аят 10).

Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “Я разом із тим, з чим надіслав мене Аллаг до людей (Кораном), подібний до чоловіка, котрий прийшов до (своїх одноплемінників) і сказав: “Я бачив військо власними очима, і я – голий (всього лиш простий) вісник-застерігач, тож рятуйтеся, рятуйтеся!”. І де-хто з них послухалися його, потихеньку рушили в дорогу ще затемна і врятувалися, (інші) ж порахували його слова неправдою, а на ранок з’явилося до них те військо, (заставши їх зненацька,) і знищило їх” (аль-Бухарі).

Покірність Аллагу та наслідування Пророка Мухаммеда – успішне приготування до Вічності

Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Корані:

“Припасайте у дорогу необхідне; але, на правду, найкращий припас — це богобійність перед Аллагом. Тож будьте богобійними, о ті, котрі обдаровані розумом!” (сура 2, аят 197).

“І бійтеся того Дня, коли ви будете повернені до Аллага. Тоді кожна душа отримає те, що вона собі придбала, і ніхто не зазнає жодної несправедливості” (сура 2, аят 281).

Хіба ж це не мудро, якщо б ми готувалися до цього Дня завчасно та проявляли при цьому найбільше старань та уваги? Бо ж наше вічне майбутнє залежить від усього, що ми встигнемо вчинити та набути для себе у цьому швидкоплинному земному житті. І кожен з нас має лише одне життя, щоб засіваючи добрими та праведними вчинками через підкорення та послух Господеві, згодом, колись, вже у вічному Раю насолоджуватися плодами своїх

діянь. Тобто, це означає, що ми покликані підкоритися та виявити слухняність лише перед Одним Аллагом, про що маємо чудовий приклад для себе у Посланці Аллага Мухаммеді, ﷺ мир йому і благословення Аллага.

І лише якщо буде відповідність усіх трьох: переконань, слів та вчинків до переконань, слів та вчинків Пророка Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, то тоді Аллаг правдиво гарантує входження до Раю та визволення від Вогню.

Пророк Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “Усі мої послідовники увійдуть до Раю, окрім тих, котрі відмовились” Люди запитали: “О Посланцю Аллага! А хто ж відмовиться від (Раю)?” Він сказав: “Хто покориться мені, той увійде до Раю, а хто виявить непослух мені - той і відмовився!” (аль-Бухарі).

Якщо наш світогляд та переконання, наш спосіб життя не відповідає та протирічить навчання та прикладу Посланця Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, то це ознака, що ми збилися з єдиного рятівного Прямого шляху (перебуваємо поза Ісламом) та заблукали на одній із багатьох згубних доріг, що ведуть до Пекла та вічних мук.

Багато людей визнають існування Бога як Творця, Котрий усе створив, і коли у них виникають якісь проблеми, то кличуть до Нього: “О Господи, о Господи, допоможи!”. Та при цьому не бажають Йому підкорятися чи виявляти слухняність у щоденному своєму житті, не живуть за Його законами та наказами, не виконують Його вимог та вказівок і не дотримуються Його заборон та застережень. І якщо людина, якою б доброю та чесною вона не була у стосунках з людьми, скільки б хороших справ серед людей не вчинила, все ж одночасно не виявила повної слухняності у тому, що наказав чи заборонив Господь через настанови у Священному Корані та Сунні Свого Посланця Мухаммеда,

ﷺ мир йому і благословення Аллага, тобто не визнала Аллага своїм Єдиним Господом, не повірила у Божественне походження Корану, не повірила у Судний День, у Пекло чи Рай, що очікують людину після смерті та воскресіння, не визнала Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, своїм Посланцем від Аллага, не робила 5-разового намазу-саяту (молитви), не постилася у місяць Рамадан, не платила на користь потребуючих обов'язкової виплати (закят) (якщо входила у число зобов'язаних, через своє відповідне матеріальне становище), не робила усі свої справи ради Аллага, а головне - не дотрималася науки Єдинобожності про виключне право та достоїнство Аллага бути Єдиним, Кому поклоняються, Кого возвеличують та до Кого закликають з надією, то її очікує печальна доля у Вічності та трагічне прозріння тоді, коли вже щось змінити буде неможливо. І отже, без віри в Аллага як Єдиного і Всемогутнього Творця і Господа, Розпорядника і Піклувальника усього, без дотримання виключного права Аллага бути Єдиним, Кому поклоняються (тобто усамітнення Аллага в поклонінні), без поклоніння Аллагу виключно згідно настанов Корану та Сунни Пророка, ﷺ мир йому і благословення Аллага, без віддалення від ширку (додавання співучасників та спільників Аллагу, вигадування подібних та рівних Аллагу, закликання до фальшивих заступників та посередників перед Аллагом) і без прояву непричетності та відрази до тих, котрі чинять ці беззаконня ідолопоклонства та багатобожництва, ніякі добрі вчинки людини у суспільному житті самі по собі не стануть для неї допомогою чи користю в Судний День та не врятують її від найгіршого, бо, насправді, вона буде входити в число найбільших беззаконників світу через її зневагу та ігнорування прав та достоїнств Володаря світу, Творця усього - Аллага... І навіть якщо невіруюча людина володіє прекрасними моральними якостями (доброю, м'якістю, чесністю, милосердям, правдивістю, надійністю, чуйністю,

приязністю, доброзичливістю, і іншими подібними якостями...), завжди допомагає людям і не заподіює нікому шкоди, то за ці добродієння вона неодмінно отримає відповідну винагороду (в якійсь формі), але лише у цьому світі, як, наприклад, міцне здоров'я, слухняних та вдячних дітей, успіх у її справах та намаганнях, достаток в майні... Однак в майбутньому, Останньому (Вічному) житті, тобто житті після земної смерті, не буде мати хорошої долі та щасливого життя, а навпаки: бо ж у вічності на невірних людей очікують лише лиха, нещастя, страждання та муки:

“Ми займемося вчинками, які вони робили та перетворимо їх на розвіяний пил!” (сура 25, аят 23).

“Становище тих, котрі не вірують у свого Господа таке, що їх вчинки – немов попіл, що був розпорошений потужним вітром у буревійний день. Вони не зможуть скористатися з того, що набули. Ось це — справжня омана!” (сура 14, аят 18).

Без діл Єдинобожності – поклоніння і впокорення виключно перед Єдиним Аллагом усе стає даремним та марним

У Священному хадісі Аллаг сказав: **“Я не маю жодної потреби у спільниках і співучасниках, що Мені вигадують та приписують, (якщо ж) хтось щось вчинить не виключно заради Мене, але заради ще когось, Я зневажу його та вчинене ним багатобожництво (ідолопоклонство)!” (Муслім, №2985).**

Тобто, якщо добродієння дії були здійснені не виключно заради Аллага, Його вдоволення та звеличення, не з жадання та надії отримати винагороду саме від Всевишнього Господа, а заради похвали та вдоволення людей, заради власного егоїстичного задоволення, заради

слави чи якоїсь ідеї, щоб догодити людям, заради грошей, становища чи іншої власної вигоди, заради вигаданих посередників, заступників, святих чи обраних собі кумирів, і так далі, то подібне не буде прийняте Аллагом у Судний День, стане даремним та недійсним, що не зможе принести ніякої користі у Вічності тому, хто це добре діло вчинив у земному житті...

Бог пропонує людині надзвичайно щедру пропозицію та чудові умови вічного щастя: Він пропонує людям Свій Рай та вічне життя у ньому, вимагаючи при цьому лише визнання Його як свого Єдиного Творця і Господа, підкорення та слухняності лише Йому Одному, усамітнення Його в поклонінні, тобто воплочення та практикування Єдинобожності у своєму житті, визнаючи, що лише Аллаг має виключне право і достоїнство бути Тим Єдиним, Кому поклоняються та звеличують, вірування у Воскресіння та Судний День, визнання Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага, Посланцем і Пророком Аллага, виконання 5-ти щоденних молитов, виплати обов'язкових пожертвувань, тримання Посту, усіх інших шаріатських постанов у Корані Всевишнього та Сунні Пророка, справедливе та прихильне ставлення до оточуючих людей, постійну готовість допомагати усім потребуючим, повагу праці інших та власну працелюбність та інші шляхетні вчинки та якості, якими вдоволений Господь.

Одним з найважливіших поклонінь віруючої людини є молитва. Молитва – це бесіда з Богом. Щодо молитви Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “У День Воскресіння розрахунок з рабом Аллага буде проведений, передусім, щодо молитви, і якщо молитва буде прийнята, то й усі інші його діла та вчинки будуть прийняті, а якщо його молитва виявиться непридатною та неприйнятною (або взагалі відсутньою), то й усі його інші діла та вчинки виявляться непридатними та даремними” (ат-Табарані).

“Направду, успішні віруючі - смиренні в молитвах ... належно звершують свої молитви, саме вони — спадкоємці, що успадкують Фірдаус, щоб вічно перебувати у ньому” (сура 23, аяти 1-2, 9-11).

Все те, чого бажає від людини Творець, не є, насправді, чимось важким чи обтяжливим, а нагорода за виконання ось цих доволі простих вимог – насправді надзвичайна та незрівнянна! Це найчудовіша, найвигідніша та найуспішніша угода з усіх можливих та наявних у земному житті людини. Аллаг повідомив Своїм вірним рабам:

“О ви, котрі увірували! Чи вказати вам на угоду, яка врятує вас від болісного покарання? Віруйте в Аллага і Його Посланця (Мухаммеда)...” (сура 61, аяти 10-11).

Угода чи умова з Аллагом, тобто наша ісламська віра і наша релігія Єдинобожності – це найприбутковіше та найвдаліше діло на землі!

Якось Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, уклав угоду з групою людей із Медіни, про те, що вони будуть його слухатись та йому коритись, будуть жертвувати своє майно в бідності чи заможності на добрі справи ради Аллага, будуть закликати та заохочувати до схвального і перешкоджати, утримувати та відвертати від чинення осудного та ганебного, зберігатимуть віру та чистоту поклоніння Аллагу, незважаючи на будь-які перешкоди чи дорікання з боку невірних, і подібне... Вони сказали: “Ми це зробимо! Але що ми отримаємо, о Посланцю Аллага, якщо виконаємо ось це все?”. Він відповів: “Рай!” (аль-Бухарі, хадіс №4220; “Сади праведних”, хадіс №186).

І Бог звісно ніколи не підводить Своїх вірних рабів, не порушує Свої обіцянки і завжди дає значно більше від того, що насправді заслужила людина через своє поклоніння та служіння своєму Єдиному Господу. Також корисно зауважити, коли зробимо порівняння, що, якщо людина, наприклад, відмовиться від якого-небудь прибуткового діла у цьому мирському житті, то, ймовірно, вона нічого й не

втратить від цього, або, у крайньому випадку, не зазнає якихось значних, доленосних втрат. І найгірше, що може статися при цьому, - вона лише може залишитися без якогось певного і дуже обмеженого прибутку, котрий, насправді, за великим рахунком, нічого не вирішував би для її долі. Що ж стосується відмови від вічного Раю, свідомої чи не свідомої (через легковажне ставлення до свого життя), то людина при цьому назавжди втрачає своє майбутнє і зазнає незрівнянних втрат та справжніх збитків, котрі неможливо чимось покрити чи відшкодувати – людина навечно опиняється у Пеклі!

Тож прийміть Іслам, щоб досягнути успіху в обох світах, в теперішньому – короткочасному та в майбутньому – вічному! Пізнайте Іслам, і ви зрозумієте, що це може стати найкращим, найціннішим та найбажанішим надбанням у вашому земному житті! В момент, коли людина приймає Іслам і стає мусульманином – єдинобожником, усі її попередні гріхи, якими б вони не були великими чи важкими, стираються та прощаються Аллагом, цілковито зникаючи, так, ніби їх ніколи й не було. Людина стає ніби новонародженою перед своїм Господом, і з моменту прийняття Ісламу розпочинається новий відлік та облік її діл та вчинків. І це є проявом великої та ні з чим незрівнянної Милості Всемогутнього Володаря – Всевишнього Аллага, що Він виявляє до усіх, хто свідомо, добровільно та щиро вирішує впокоритися Йому через прийняття єдиної правдивої та благословенної релігії - Ісламу!

Сучасні вороги Ісламу

А щодо тих, хто намагається представити Іслам у спотвореному вигляді, обливаючи його брудом, насміхаючись із його принципів та вимог, приписуючи

неправдиві властивості чи вчення, приховуючи правду та розповсюджуючи наклепи у засобах масової інформації, при цьому не шкодуючи ні сил, ні часу, ні грошей, то таких спіткає у Судний День велике розчарування та жаль за скоєну ними мерзотність проти свого Творця та Його вірних рабів!

“Скажи: “Усі в очікуванні, ви теж зачекайте. Ви довідаєтесь, хто на Прямому шляху та дотримується вірного Керівництва!”” (сура 20, аят 135).

Початком їх великого жалю стане смерть, що її ніхто не в змозі unikнути, бо ж вони помруть подібно до усіх тих, хто заперечив та відкинув попередніх посланців Аллага та ворогував з віруючими. В Судний День усі зможуть принизливо споглянути на цих невірних та заблуканих противників Милості Аллага і на їх огидну неправду про Аллага, котру вони вигадували та поширювали під час свого земного життя.

“І якщо вони вважають тебе брехуном, то й їх попередники також вважали брехунами (посланців Аллага). Їх посланці приходили до них із ясними знаменнями, Писаннями та осаяною Книгою! Згодом Я схопив тих, котрі не увірували! Якою ж була Моя постанова!” (сура 35, аяти 25-26).

Зверніть увагу, що в останні часи по цілому світі мільйони людей приймають Іслам. З розвитком науки, техніки та інформаційних технологій, люди отримали чудову нагоду і нові можливості ознайомлення з Ісламом, і, як наслідок, безліч людей, доторкнувшись до Правди, вирішують докорінно змінити своє життя та стати послідовниками Божого Керівництва - Корану, увійшовши в божественну релігію Єдинобожності та спасіння через Милість Аллага. Але є люди, котрим це дуже не подобається, і вони всіляко чинять спротив релігії Творця, як це подібно чинили попередні вороги посланців Аллага. Ці вороги Ісламу, наприклад, самі підривають житлові будинки, адміністративні будівлі та засоби громадського транспорту, а

згодом підкидують сфабриковані “докази” на місцях скоєння злочинів та в інтернеті, підло вигадуючи та поширюючи фальшиві звинувачення проти Ісламу та мусульман, щоб винести обвинувальну судову постанову з усіма наслідками всеможливих заборон та переслідувань... Під приводом боротьби з вигаданим “ісламським тероризмом” та “радикальним ісламізмом” знищуються цілі міста і країни, а за допомогою ЗМІ у підсвідомість людей засівається страх та упередженість перед Ісламом, щоб серед людей панувало патологічне несприйняття та настороженість перед релігією Аллага та її вченням, спотворене бачення діяльності мусульман, а, як наслідок, відкрите вороже ставлення до носіїв Єдинобожності. Насправді ж, Іслам – це релігія Божої Справедливості та Милості, добра та миру. В Судний День усі нечестивці, котрі противилися релігії Творця, будуть виявлені, відокремлені та зазнають справедливого Суду та покарання вічним Пеклом... О якщо б вони вірили в існування цього Пекла!

“Вони намагаються загасити Світло Аллага своїми вустами, та Аллаг бажає утвердити Своє Світло, хоч це й ненависне для невірних! Це Він відправив Свого Посланця з вірним Керівництвом (Кораном) та правдивою релігією, щоб нею здолати (осоромити) усі інші релігії, хоч це й ненависне багатобожникам!” (сура 9, аяти 32-33).

Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Корані:

“Через це Ми настановили синів Ізраїла: “Коли хто-небудь вб’є душу не як відплатою за вбиту душу та не за (поширення) нечестя на землі, то він ніби вбив усе людство. А хто збереже кому-небудь життя, той немов би зберіг життя усім людям” До них вже приходили Наші посланці із ясними знаменнями, та все ж багато з них продовжують чинити беззаконня (переступати межі дозволеного) на землі!” (сура 5, аят 32).

Правдива мудрість – виявити покірність Аллагу та віддалитися від різноманітних шляхів сатани

Отже, якщо людина не підкоряється Аллагу та виявляє непослух, полишає даровану Ним єдину Прямую дорогу до спасіння (не дотримується Його Керівництва – Корану та Сунни Пророка, ﷺ мир йому і благословення Аллага, нехтуючи своїм найбільшим обов'язком - поклонятися виключно Єдиному Аллагу), то вона обов'язково знаходиться на одному з багатьох оманливих та згубних шляхів проклятого та заблуканого сатани (шайтана), знаходячись в принизливому рабстві брехні та несправедливості. Іншого варіанту просто не існує... Сатанізм сучасності має свою особливість у тому, що міцно облаштувався на п'єдесталі демократії, нав'язуючи бідним простакам переконання, що спротив та злочини проти Творця, ігнорування та нехтування Його законами та веліннями, різноманітне свавілля та всюдозволеність, спотворення мети людського життя та елементарних норм поведінки саме і є тою “жаданою та правдивою свободою”, “покращенням та усучасненням” життя, “прогресивним розвитком людської цивілізації”, тим єдиним способом досягнення того “жаданого” почуття безвідмовного задоволення усіх своїх пожадливоростей, похотей та примх... І ця деградація суспільства все більше зростає та укріплюється: відмінюються звичні заборони та застороги, заохочуються різні непристойності та збочення, і те, що недавно вважалось злочинним та соромним, вже сьогодні у переконаннях багатьох є цілком прийнятним, природнім і навіть схвальним! Натомість шлях Аллага – це Прямий шлях, шлях гармонії, добра, чистоти, миру, справедливості, пристойності, моральності, порядку, спокою, взаємоповаги, розважливості, шляхетності, сором'язливості, поміркованості та правдивої любові. Сатана протиставляє цьому лише прояви зла та несправедливості, різноманітні викривлення та

збочення у формі брехні, пихатості, ненависті, егоїзму, вседозволеності, неповаги, ворожості, злослів'я, нечестя, беззаконня, відвертої розпусти та мерзенності.

Принадою, котра багатьох зводить з Прямого шляху у болотисту пустелю бруду та нечистот, є здатність сатани підступно впливати на людей та надміру “прикрашувати” усілякі земні речі, видаючи їх за найбажаніше та приписуючи їм те, чого вони насправді не варті. Іслам звісно не забороняє послідовникам Істини користатися благами та красотами цього земного світу, а лише застерігає та напоумлює їх від сліпого та надмірного почитання та захоплення цими земними задоволеннями та насолодами, як також, заохочує і зобов'язує до використання цих благ лише у достойний та дозволений спосіб, не забуваючи про заповіді та настанови Того, Хто їх створив на добро та щастя людей. Іслам також застерігає від язичництва (поганства) у вигляді кумировигадування, кумиропочитання або “кумиризації” (виду ідолопоклонства), а це - коли що-небудь із земного займає абсолютне перше місце в серці людини, перетворюючись для неї в ідола (тагута) і своєрідне божество, котрому людина починає присвячувати своє життя і навіть поклонятися різними способами (можливо навіть не усвідомлюючи цього). Зараз на землі справжня епідемія, коли люди перетворюють усілякі свої “модні” інтереси та заняття на “новітні релігії” із своїми героями – кумирами - божками, заради яких готові витратити більшу частину свого часу, присвячувати їм усі свої думки, а навіть жертвувати самим дорогим заради якихось хворобливих емоційних переживань та внутрішніх задовольень своїх пристрастей щодо обраних об'єктів любові, почитання та захоплення. І це відбувається особливо в таких галузях сучасної “цивілізації” як різні розваги (кіноіндустрія, музика), шоу-бізнес (мода), політика, спорт (особливо футбол, бокс). Бідолахи, наприклад, обирають собі якогось футболіста і день та ніч думають про нього, говорять про нього, хвилюються за його успіхи чи невдачі і готові на все заради хоч якоїсь удаваної

близькості до цього свого кумира. Це є проявом новітнього ідолопоклонства і усі, хто живе у такий спосіб є справжніми багатобожниками, нечестивцями та збочинцями, котрі конче будуть засуджені на вічні муки в пекельному Вогні.

При цьому, Іслам не є якимось обмеженим, замкненим світоглядом, а Аллаг не є “племінним арабським богом”, як це намагаються подати ті нещасні невігласи – вороги Ісламу, що обрали шлях самознищення та непослуху своєму Творцеві, намагаючись принизити релігію Аллага, як також натравити народи на мусульман, використовуючи національні та мовні відмінності між людьми. Насправді Аллаг є Єдиним Богом для усіх людей, бо саме Він створив Всесвіт і є Творцем усіх без винятку людей: українці називають Його Богом, німці – Готт, французи – Дьйо і так далі. Бог – Єдиний, Один і Той Самий для усіх. Всевишній Творець в Корані Сам назвав Себе Аллагом і Він дарував для усіх людей єдине знання, єдину релігію, єдину моральність, єдине Керівництво як єдиний Прямий шлях спасіння для усіх мешканців землі, котрі є фактично братами з людського роду Адама. Ім'я Аллаг буквально означає Єдине правдиве Божество, достойне на поклоніння, звеличення та покору.

“Запитай: “Хто забезпечує вас із неба та землі? Хто владний над слухом і зором? Хто видобуває живе з мертвого і мертве з живого? Хто усім керує та розпоряджається?” Вони скажуть: “Аллаг!” Запитай: “Чи ж не схаменетесь ви страхом праведним?” Ось Такий Аллаг, Господь ваш Правдивий! Що ж поза істиною, як не омана? Як же ви віддалилися! Тож справдилося Слово твого Господа, що нечестивці не матимуть віри!” (сура 10, аяти 31-33).

Він – Господь обдаровує людей Своєю Милістю і вдень, і вночі, незважаючи на те, що вони не дякують Йому за це, не поклоняються Йому, а іноді відверто ворогують з Ним, чинячи різноманітні беззаконня та несправедливості. Але людина всього лиш пилінка у всесвіті, де Володарем є Аллаг. Його Влада, Велич та Могутність є недосяжні для

реальної уяви та усвідомлення нашим обмеженим розумом. Перед тим, як задумати вчинення відвертого гріха та непослуху, необхідно спробувати зрозуміти перед Ким ти збираєшся чинити це зло... І усвідомити, що за усі дії та вчинки у земному житті кожен буде змушений нести відповідальність, бо ніхто не зможе сховатись чи уникнути справедливої відплати, так як усі будуть повернені до свого Творця і Господа, Справедливого Судді. Тому найкращим і наймудрішим ділом для людини є визнати свого Творця та Піклувальника Аллага своїм Господом і підкоритися Йому у всьому добровільно та з любов'ю, виявивши щиру смиренність перед Його Величчю, маючи праведний страх перед можливим покаранням за свої гріхи та безкінечну вдячність за даровану нам Милість – релігію Ісламу, що несе кожному віруючому спасіння, щастя та правдивий успіх входження до вічного Раю!

Тож не втрачайте своє вічне щастя та прийміть прекрасний дар від свого Творця і Господа – Всемогутнього та Милостивого Аллага, Котрому Єдиному уся хвала та поклоніння!

Мир усім тим, хто бажає йти

Прямим шляхом!!!

Достоїнства Пророка Мухаммеда, ﷺ мир йому і благословення Аллага.

“Ти (Мухаммед) за Милістю твого Господа не є божевільним. Воістину, винагорода твоя - незмірна. І, на правду, шляхетність твоя очевидна!” (сура 68, аяти 2-4).

“За Милістю Аллага ти виявив м'якість до них. А якщо б ти був брутальним чи жорстокосердим із ними, то вони неодмінно покинули б тебе. Пробач їм, попросай для них прощення та радься із ними про справи. А коли щось вирішив, то покладайся на Аллага! На правду, Аллаг любить тих, котрі на Нього покладаються!” (сура 3, аят 159).

“З'явився до вас Посланець з-посеред вас самих. Болісним йому є ваше страждання, він турбується про вас, чуйний та милосердний до віруючих” (сура 9, аят 128).

“На правду, Аллаг вже виявив Милість до віруючих, надіславши до них посланця з-посеред них самих, котрий читає їм Його Аяти, очищує їх та навчає їх Книзі та мудрості, хоч перебували вони донедавна у цілковитій омані” (сура 3, аят 164).

Повідомляється, що Анас (сподвижник Пророка Мухаммеда), нехай буде вдоволений ним Аллаг, сказав: “За своїм характером Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, був найкращим з-посеред людей”. “Я ніколи не торкався шовку та парчі, котрі були б м'якші за долоні Посланця Аллага, і ніколи не відчував аромату, котрий був би приємніший за аромат, (що виходив від) Посланця Аллага. Я прислуговував Посланцю Аллага на протязі десяти років, і він жодного разу не сказав мені: “Тьху!” І коли я робив що-небудь, він (жодного разу) не запитав мене: “Навіщо ти зробив це?” Якщо ж я чогось не

робив, він (жодного разу не запитав мене): “Чому ти не зробив ось цього?” (аль-Бухарі; Муслім). (Пророк проявляв м’якість та вибачливість, уникаючи виявлення свого невдоволення там, де це було можливим та допустимим).

Абдуллаг ібн Амр ібн аль-Ас (сподвижник Пророка Мухаммеда), нехай буде вдоволений Аллаг ним та його батьком, сказав: “Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, не вимовляв та не вчиняв нічого непристойного, часто кажучи: “Направду, до найкращих з-посеред вас належать ті, кому притаманні найшляхетніші моральні якості”” (аль-Бухарі; Муслім).

Повідомляється, що Абу Хурейра, нехай буде вдоволений ним Аллаг, сказав: “(Якось, коли) один бедуїн почав мочитися (безпосередньо) в мечеті, люди підвелися (зі своїх місць), щоб накинутися на нього, однак Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, звелів їм: “Залиште його та вилийте на його сечу відро чи цебер (дерев’яна посудина) води, бо ж, направду, ви покликані лише для того, щоб полегшувати, а не створювати утруднення”” (аль-Бухарі).

Повідомляється, що Муавія ібн аль-Хакам ас-Сулямї, нехай буде вдоволений ним Аллаг, сказав: “(Якось), коли я молився разом з Посланцем Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, хтось із присутніх пчихнув, а я сказав: “Нехай змилується над тобою Аллаг!” Після цього люди звернули на мене свої (докірливі) погляди, і я вигукнув: “Щоб втратила мене моя мати! (відповідає укр: “Щоб я пропав!”) Чому ви так споглядаєте на мене?” Тоді вони почали побивати себе руками по стегнах, і коли я зрозумів, що вони намагаються змусити мене замовчати, (то розсердився на них), та все ж замовк. А коли Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага і нехай батько мій та моя мати стануть викупом за нього, скінчив молитися, (він звернувся до мене,) і не бачив я ані перед ним, ані по ньому подібного наставника (вчителя)! Клянусь Аллагом, він

не накричав на мене, не вдарив та не скартав (не насварив) мене, а лише сказав: “Направду, під час цієї молитви не пасує промовляти нічого з того, що (зазвичай) говорять люди! Молитва – це виключно прославлення та звеличення Аллага та читання Корану!” Або Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав щось подібне. Після цього я сказав: “О Посланцю Аллага, не так давно я був язичником (поганином), а тоді Аллаг дарував нам Іслам, але серед нас (й досі) є люди, котрі ходять до провидців-віщунів (араб. - кахинів)” (Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага,) сказав: “А ти не ходи до них” Тоді я сказав: “Також серед нас є люди, котрі вірять у погані прикмети (забобони)” (На що) він відповів: “Вони (лише) почувають подібне в своїх серцях, але це ні в якому разі не повинно зупиняти їх” ... (Тоді Муавія) сказав: “В мене була молода невіленьниця, котра пасла овець перед Ухудом і аль-Джаванією (місцевість біля гори Ухуд зі сходу від Медіни). Якось я побачив, як вовк вкрав у неї вівцю. Я така сама людина, як і всі інші нащадки Адама. Я засмучуюсь подібно до усіх інших. І сталося так, що я її вдарив. А коли я прийшов до Посланця Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, він назвав це великим гріхом. Тоді я сказав: “О Посланцю Аллага! Чи не дарувати їй свободу?” Він звелів привести її до нього, а тоді запитав її: “Де Аллаг?” Вона сказала: “На небі” Він ще запитав: “А хто я такий?” Вона відповіла: “Ти – Посланець Аллага” І тоді він сказав: “Звільни її, бо ж вона – віруюча”. (Муслім, хадіс №537; схожий хадіс у імама Маліка, книга 38, №38.6.8; Сади праведних, хадіси №701 та №1672).

Повідомляється, що Абу Хурейра, нехай буде вдоволений ним Аллаг, сказав: “(Якось), один чоловік прийшов до Посланця Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, і запитав: “О Посланцю Аллага, хто з людей найбільш достойний того, щоб я з ним добре поведився?” Він сказав: “Твоя мати” (Цей чоловік) запитав: “А хто далі?” Він сказав:

“Твоя мати” (Чоловік) запитав: “А хто далі?” Він сказав: “Твоя мати” (Чоловік знову) запитав: “А хто далі?” (І тоді він сказав (йому): “Твій батько. А потім – твої найближчі (родичі)” (Муслім, хадіс №2548).

Посланець Аллага, ﷺ мир йому і благословення Аллага, сказав: “Найдосконаліша віра у найбільш доброзвичайних (добропорядних) віруючих, а найкращими з вас є ті, котрі якнайліпше поведуться зі своїми дружинами” (ат-Тірмізі).

“Хто увірував в Аллага та Судний День, той не повинен спричиняти неспокій та клопоти своєму сусідові. І будьте добрими до жінок! ...будьте добрими до жінок!” (аль-Бухарі; Муслім).

Анас ібн Малік, нехай буде вдоволений ним Аллаг, сказав: “Поправді, (будь-яка маленька (дитина)) невільниця в Медіні могла взяти за руку Пророка, ﷺ мир йому і благословення Аллага, та відвести його, куди бажала (мала потребу)” (аль-Бухарі, №6072).

Якось Аішу, нехай буде вдоволений нею Аллаг, запитали: “Чим займався Пророк, ﷺ мир йому і благословення Аллага, у себе вдома?” Вона відповіла: “Зазвичай він робив щонебудь (корисне) для своєї сім’ї, а коли приходив час молитви, виходив на молитву” (аль-Бухарі, хадіс №676).

“Вже прийшли до вас ясні знамення від Господа вашого. Хто сприймає їх, то для себе, хто ж сліпець невидючий, то проти себе. І я не є наглядачем відповідальним над вами” (сура 6, аят 104).

“Скажи: “О люди, надійшла до вас Істина від Господа вашого. Хто дотримується вірного Керівництва, то для себе, хто ж заблукав у цілковитій омані, то проти себе. І я не є вашим піклувальником чи покровителем”” (сура 10, аят 108).

Використані джерела:

1. Священний Коран на арабській мові.
2. ‘Абд ар-Рахман ібн Насир ас-Са’ді. “Полегшення від Великодушного та Милостивого у тлумаченні Слів Найщедрішого” (переклад тлумачення Священного Корану).
3. Імам аль-Бухарі. “Сахих аль-Бухарі”.
4. Імам Муслім. “Сахих Муслім”.
5. Імам ан-Нававі. “Сади праведних”.
6. Саліх ас-Сухеймі, ‘Абдурраззак аль-Бадр, Ібрагім ар-Рухейлі. “Основи віри у світлі Корану та Сунни”.
7. Сафі ар-Рахман аль-Мубаракфурі. “Життя Пророка, мир йому і благословення Аллага”.
8. ‘Абдуллаг Абу Ільяс. “Лист”.

“Скажи: “О люди Писання! Прийдімо ж до однакового слова для нас і для вас, що не будемо поклонятися нікому, окрім Аллага, і не будемо додавати Йому спільників чи співучасників (вигадувати для Нього рівних чи подібних), і не будемо брати один одного собі за господа чи володаря поряд з Аллагом” Якщо ж вони ухиляться, то скажи: “Будете свідчити, що ми — мусульмани (впокорені Йому Єдиному)!””

Переклад змісту слів Всевишнього Аллага у Корані (сура 3, аят 64).